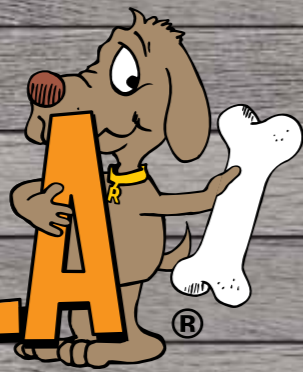

FLATTIVIESTI

4/2018 - www.flatti.net

RAHULA

rahula.fi

TASSUTTELE VERKKOKAUPPAAMME

ja hyödynnä koiranruuissa kimppasäkkitarjouksemme!

2x
Arion
Adult Large
Kana & Riisi
12 kg

-10%

Tarjous on voimassa
vain verkkokaupassa
31.12.2018 saakka.

89,91
(norm. 99,90 €)

RAHULA

Muista myös
Rahulan kotimaiset
kuivaherkut!

Rahulan myymälät löydät seuraavilta paikkakunnilta:

JYVÄSKYLÄ • LAHTI • LAPPEENRANTA • MIKKELI • VARKAUS

FLATTIVIESTI

4/2018 sisältö

2	RAHULA
4	PUHEENJOHTAJAN PALSTA
5	PÄÄNÄYTTELY
6	ROTUJÄRJESTÖN JÄSENYYS KANNATTAA
9	NOUTAJIEN TAIPUMUSKOKKEET OSA 1
13	KIERTOPALKINTOJEN HAKU
14	AJATUKSIA TOKOSTA OSA 1
16	VERJÄLJELLÄ LIETTUASSA
18	KOULUTUSVINKKI - LUOPUMINEN
19	FLATTIVIESTI AIKATAULUT 2019
20	TOKO SM 2018
21	TOKO - PILKUN TARKKAA PUUHAA
22	FLATTI-ERKKARI KANADAN TAPAAN
24	POHJOISMAIDEN MESTARUUS
29	PETMOBIILI
29	PENTUVÄLITYS
30	MEJÄ SM 2018
32	SYYSKOKOUKSEN PÖYTÄKIRJA
33	FLATTI LUKUKOIRANA
34	FLATTIEN TAIPUMUSKOE HATTULASSA
37	PENTU TULI TALOON BLOGI OSA 2
38	KASVATAJAILMOITUKSET
40	UUDET VALIOT
45	TARVIKEMYNTI
46	VANHAT JA VIISAAT PALSTA
50	RALLY-TOKON UUDET KILPILUOHJEET
52	VINKIT FLATTIEN LIIKEKUVAKSEEN
53	FLATTI WOLTTI OPASKOIRANA
54	FLATTIEN TOKO-VIIKONLOPPU
55	YHTEYSTIEDOT
56	BOZITA ROBUR

Rotujärjestön jäsenyyttä kannattaa s. 6

Noutajien taipumuskokeet s. 9

Ajatuksia Tokosta osa 1 s. 14

Kiertopalkintojen haku s. 13

Flatti-erkkari Kanadan tapaan s. 22

Flatti opaskoirana s. 53

PÄÄTOIMITTAJA
Mari Mamia

TOIMITUSSIHTEERI
Jaana Kontto, flattiviesti@gmail.com

TAITTO
Elisa Pekki

TOIMITUSKUNTA
Jalostus-, näyttely-, mejä- ja nou/nome-
toimikunnat, hallitus sekä kaikki jäsenet

KANNEN KUVA
Julia Romanov Pawtography

FLATTIVIESTIEN MATERIAALI
flattiviesti@gmail.com

**VALIOILMOITUKSET,
PK- JA TOKOTULOKSET**
Tanja Mattila, flatti.valiot@gmail.com

ILMOITUSKOOT

1/1 sivu 210 mm x 297 mm
1/2 sivu (vaaka) 186 mm x 133,5 mm
1/2 sivu (pysty) 90 mm x 273 mm
1/4 sivu 90 mm x 133,5 mm
1/8 sivu 90 mm x 64 mm
Kasvattajaboksi 88 mm x 50 mm

ILMOITUSHINNASTO JÄSENIILLE

1/1 sivu 60€/lehti, 200€/vuosi
1/2 sivu 40€/lehti, 140€/vuosi
1/4 sivu 30€/lehti, 100€/vuosi
1/8 sivu 15€/lehti, 40€/vuosi

Kasvattajaboksi 15€/lehti, 40€/vuosi
In Memoriam -ilmoitukset, 1/2s 20€
Valioilmoitus normaali taittokeossa ilmainen

Ilmoitusmaksut Suomen sileäkarvaiset noutajat
ry:n tilille: FI28 5620 0920 4247 50. Ilmoitus-
aineistot osoitteeseen flattiviesti@gmail.com.
Ilmoituksen mukana tulee lähettää maksukuitti.

FLATTIVIESTI NRO 1/2019

Ilmestyy: 22.02.2019
Aineistopäivä: 21.01.2019

AINEISTOVAATIMUKSET

Tekstitiedostot Wordin doc/docx/rtf-muodossa.
Kuvat jpg/tif/pdf-muodossa, 300 dpi. Matalare-
soluutiset kuvat menevät printissä suttuisiksi,
emmekä valitettavasti voi käyttää niitä.

Toimitus huomauttaa, että artikkeleiden mieli-
piteet ovat kirjoittajien omia, eivätkä välttämättä
Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n hallituksen
tai toimituksen. Flattiviestiin kirjoitettuihin
jutuissa on aina oltava kirjoittajan oikea nimi
ja yhteystiedot, jotka pyydyttäessä jäävät vain
toimituksen tietoon. Artikkeleiden ja kuvien
osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen ja
kirjoittajan lupaa on kielletty.

PAINOPAIKKA
Erweko Oy, Oulu

Puheenjohtajalta – Taipumuskoe 50v

Koiraharrastus on siitä mahtavaa, että siinä voi itse määritellä miten haluaa harrastustaan toteuttaa. Jos mielessä ei päällimmäisenä keiku sotilaallinen kuri ryyditettynä riemukkaalla, joskin ryhdikkäällä ilolla, voi TOKOn sijaan valita rauhallisemman ratkaisun ja miettiä vaihtoehtoja muista lajeista. Tarjolla on lähes kaikkea mitä kuvitella voi. On jäljestämistä, palveluskoiralajeja, agilityä ja näyttelyitä. On flyballia, nose-workia, rally-tokoa, doboa, ja vaikka mitä. Kaikille harrastamisen muodoille on oma paikkansa ja kaikki ne ovat arvokkaita. Vielä hienompaa on, että lähes kaikissa lajeissa on mahdollista tähdätä tavoitteellisesti kansainvälisille kilpaleille, kohti taivaita hipovaa menestystä. Nimittäin jos omistaa flatin. Ihan kaikilla roduilla ei lajivalikoima ole yhtä laaja ja vaihteleva. On upeaa, että rotumme on niin monipuolinen! On upeaa, että jäsenemme ovat niin monipuolisia! On upeaa, että me pidämme rotumme niin upeana!

Sileäkarvainen noutaja on metsästyskoira ja niiden ominaisuuksien vaaliminen, sekä sileäkarvaisen noutajan arvostuksen lisääminen metsästyskoirana nähdään rotujärjestössämme tärkeäksi. Metsästysominaisuuksien arviointiin on kehitetty mittarointi, jota kutsumme noutajien taipumuskokeeksi. Noutajien taipumuskokeet täyttävät ensi vuonna viisikymmentä vuotta. Ensimmäiset taipumuskokeet on järjestetty siis jo vuonna 1969! Niin pitkään on maassamme testattu koiriemme, noutajiemme taipumuksia. Niitä ominaisuuksia, jotka tekevät koirasta noutajan, pienriistan talteenottoa varten jalostetun metsästyskoiran. Kuten olen jo aikaisemminkin kirjoittanut, ne ominaisuudet, jotka tekevät koiristamme upeita metsästyskoiria tekevät niistä myös erinomaisia harrastuskoiria moniin eri lajeihin, mutta myös äärimmäisen hienoja ja uskollisia perheenjäseniä.

tarkoitus lähteä flattinsa kanssa metsälle, tai osallistua noutajien metsästyskokeisiin. Juuri niiden ominaisuuksien mittaaminen ja dokumentointi antaa meille pohjaa jalostusvalintoihin. Se auttaa kasvattajia tekemään päätöksiä. Sillä tavalla voimme saada arvokasta, yhteismitallisesti vertailtavaa, dokumentoitua ja virallista tietoa flattiemme jalostusominaisuuksista, huomioiden rotumme alkuperäisen tarkoitus.

Taipumuskokeiden viisikymmenvuotistaivalta kunnioittaaksemme tulemme julkaisemaan Flattiviestissä taipumuskoejuttusarjan, jonka kirjoittaja on Tobina Nyman, pitkänlinjan noutajatiestäjä, sekä arvostettu noutajien taipumus- ja metsästyskoetuomari. Lämmin kiitos Tobinalle!

Istuva hallitus on kartoittanut hallitus- ja toimihenkilötyöskentelyyn henkilöitä, joilla on intohimoa ja vahvaa osaamista niin noutajien metsästyskokeiden kuin muidenkin eri lajien parista. Uskon, että toimihenkilöissämme on hyvin paljon osaamista, tietotaitoa, intoa ja yhdessä tekemisen meininkiä. Yhdessä pystymme vaikuttamaan rotumme ja har-

rastuksiemme tulevaisuuteen – näin suurella joukolla on vaikutusvaltaa.

Kiitän jäsenistöä ja erityisesti syyskokouksen osallistujia luottamuksesta, tultuani valituksi rotujärjestön puheenjohtajaksi kaudelle 2019. On hienoa olla mukana osaavassa porukassa ja käyttää myös muualta elämästä mukaan tarttuneita oppeja harrastuksemme hyväksi. Olen todella ylpeä meistä ja sileäkarvaisista noutajistamme. Ole sinäkin!

Rodunomaiset lajit, monipuolisuus, alueellisen toiminnan tukeminen. Rodunomaisia lajeja tukevien koulutusmuotojen edistäminen, unohtamatta rotumme terveyttä ja monipuolista rotujärjestötoimintaa. Näitä teesejä tulemme rakentamaan ja niiden parissa jatkamaan eteenpäin myös vuonna 2019. Nyt on kuitenkin aika rauhoittua ja viettää aikaa rakkaidemme parissa. Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n hallitus kiittää kuluneesta vuodesta kaikkia yhteistyötahoja sekä toivottaa koko jäsenistölleen rauhallista joulun aikaa!

- Mari

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N PÄÄNÄYTTELY LA 18.5.2019 Lahdessa

Messiläntie 308, 15980 Messilä

Myös pennut (5- alle 7kk & 7- alle 9kk)

Arvostelu alkaa klo 10.

Tuomarit:
Kelly Holland, GB
urokset,
ROP-veteraani, jälkeläisluokka, parikilpailu
&
Dawn Warrington, GB
nartut, ROP-pentu, kasvattajaluokka, ROP

Tuomarit ovat varalla toisilleen.

Ilmoittautumismaksu 40€,
saman omistajan 2. jne koira sekä pennut 34€,
yli 10v. veteraanit ilmaiseksi
tilille FI28 5620 0920 4247 50 / OKOYFIHH
/Suomen sileäkarvaiset noutajat ry
viitenumero 180520196.

Erikoisluokkiin ilmoittaudutaan näyttelypaikalla.
Kasvattaja- ja jälkeläisluokkiin ilmoittaudutaan merkinnällä
ilmoittautumislomakkeen lisätietokohtaan
tai sähköpostitse flatti.nayttely@gmail.com

Ilmoittautumiset 18.4.2019 mennessä.
Sähköinen ilmoittautuminen osoitteessa www.flatti.net
tai postitse osoitteella
Piia Piiparinen, Kylväjäntie 29, 45610 Korja.

Tiedustelut: puh. 040 8314848/Piia Piiparinen

Näyttelypaikalla on myös mahdollisuus majoittua. Lisätietoja ja varaukset: www.messila.fi

Rotujärjestön jäsenyys kannattaa!

Flat Power Friendship-pentue, ©Anu Vorobjev

Iloinen ja eloisa metsästyskoira, voimakas olematta kömpelö, jalo olematta hontelo. Siinä on salaperäistä ja määrittelemätöntä viehätysvoimaa. Se on aina valmis hauskanpitoon, leikkiin ja pieneen kujeiluun. Sen luonne on moitteeton: se on mitä älykkäin ja ystävällisin seurallinen, joka runsain mitoin antaa itsestään ihmiskunnalle. Se on ekstrovertti ja optimisti ja hännänheiluttajista suurin. Tätä kaikkea ja paljon muuta on sileäkarvainen noutaja – Flatti – meille kaikille niin rakas – tuo koiramaailman Peter Pan.

Jotta flatti pysyy samanlaisena villinä, karvaisena rämäpäänä ja leikkisänä humoristina, on Suomen Kennelliitto antanut Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:lle rotujärjestöoikeudet. Rotujärjestöllä on oikeus ja velvollisuus huolehtia ja ohjata sileäkarvaisten noutajien jalostusta ja kasvatusta Suomessa. Rotujärjestö on flattien edunvalvoja ja palvelija ja sen tehtävänä on tukea ja edistää koko rodun, mutta myös jokaisen flattiksiilön ja sitä kautta flatin omistajan hyvinvointia ja terveyttä. Rotujärjestön vastuulla on rodun aseman säilyttäminen niin suomalaisessa kennepoliitikassa kuin myös yhteydenpito muiden maiden sileäkarvaisia noutajia harrastaviin järjestöihin, sekä tietyt rodun kotimaahan Englantiin.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:llä on noin 900 jäsentä, jotka kahta kunniajäsentä lukuun ottamatta maksavat kaikki jäsenmaksua yhdistykselle, eli rotujärjestölle. Jäsenmaksulla siis tuetaan kaikille meille niin rakkaan, sileäkarvaisen noutajan asiaa ja sileäkarvaisten noutajien rotujärjestön toimintaa Suomessa. Rotujärjestön toiminta perustuu lähes kokonaan jäsenmaksutuloihin sekä hyvin vahvasti vapaaehtoistyöhön.

Rotujärjestön jäsen kuuluu flattiyhteisöön

Miksi kuulua rotujärjestöön? – Miksi en kuuluisi, kun omistan flatin? Jokaisella flatin omistajalla on oikeus kuulua rotujärjestöön, jolloin hän on henkilökohtaisesti itse mukana jäsenenä tukemassa järjestön toimintaa ja vaikut-

tamassa rodun tulevaisuuteen. Tietysti jäsenet myös nauttivat useista jäseneduista.

Flattiviesti – Kiinnostava lehti

Rotujärjestön jäsen saa kotiin kannettuna rotulehden, Flattiviestin, joka on laadukas sileäkarvaisista noutajista kaikilta eri kanteilta kertova aikakauslehti. Rotujärjestö julkaisee Flattiviestiä neljä kertaa vuodessa nelivärisenä laadukkaana lehtenä. Julkaisussa on artikkeleita rodusta ja rodun harrastajista, sekä tietoa ajankohtaisista asioista. Terveystietoa, koulutusohjeita, tietoa tulevista tapahtumista, yhdistyksen tiedotukset, sekä paljon muuta. Lehden sisältö tuotetaan hartiapankista ja artikkeleita kirjoittavat asiantuntijat monilta eri koiraloilta. Päätoimittaja on järjestön puheenjohtaja ja lehden teemoista, ulkoasusta, sisällöstä ja suunnittelusta vastaa Flattiviestin toimitus. Flattiviestin taitto tehdään myös talkootyönä. Lehden ainut kustannus on painatus ja postitus.

Muu viestintä ja tiedotus

Muu viestintä toimii sähköpostilla, netissä ja somessa. Rotujärjestöllä on nettisivut täynnä tietoa sekä some-toimintaa. Nettisivuilta löytyy oikopolku muun muassa koekalenteriin, joka on nykyisin Suomen Noutajakoirajärjestön omistama maksullinen palvelu, jonka Suomen sileäkarvaiset noutajat edelleen tarjoaa palveluna omille jäsenilleen. Lisäksi nettisivuilta löytyvät linkit SKL:n tapahtumakalenteriin ja SNJ:n noutajapörrösiin, joka toimii facebookissa.

Järjestöllä on julkaisu- ja suunnittelmissa myös Flatin omistajalle tarkoitettua oppaan painattaminen jäsenistölle. Tämän oppaan tarkoituksena olisi koota yksiin kansiin kattava tietopaketti flateista pennusta veteraaniin, sekä tietoa erilaisista harrastuksista, joita monipuolisen noutajamme kanssa on mahdollisuus tehdä. Lisäksi opas olisi vihjepankki, jota kautta toivoisimme uusien harrastajien löytävän oman aktiivisen paikkansa harrastaa rakkaan flattinsa kanssa, rotujärjestön jäsenenä.

Rotujärjestön jäsen saa myös etuoikeuden osallistua rotujärjestön järjestämiin koulutuksiin, kokeisiin ja muihin tapahtumiin kuten kesäleireille ja treffeille, sekä osallistumisoikeuden alueellisiin koulutuksiin kautta maan. Lisäksi jäsenet saavat käyttöönsä jalostusneuvontapalvelun sekä niin kasvattajien kuin pennunostajien tarpeisiin erinomaisesti vastaavan pentuvälityspalvelun.

Yhdistyksen toimihenkilöt ovat aina valmiita auttamaan, ohjaamaan ja neuvomaan niin arjen, kasvatuksen kuin eri harrastustenkin parissa ja kaikenlaisissa pulmatilanteissa. Sileäkarvaiset noutajat ry:n jäsen saa etuja ja tietoa, jota ei muualta voi saada ja hultattoman flattijoukon mukaan lähtemällä varmasti myös paljon mukavia kokemuksia ja vauhdikasta toimintaa.

Flattien kesäleiri

– Flattikansan vuosittaiset kokoontumisajat

Flattien kesäleirille, Flattileirille, jonne kaikki jäsenet koirineen koulutustasosta riippumatta ovat lämpimästi tervetulleita, kokoontuu vuosittain noin sata flattiharrastajaa ympäri Suomen. Kesäleirin paikka on viime vuosina ollut Surkeenjärvellä Jyväskylässä, joka onkin palvellut leiriväkeä erinomaisen hyvin. Kesäleirillä järjestetään koulutuksia useissa eri lajeissa, joskin pääpaino on noutajien metsästyskoe- ja taipumuskoekoulutuksissa. Kesäleirin koulutajakaarti koostuu oman rotumme kokeneista ja menestyneistä kouluttajista eri lajeissa niin Suomesta kuin ulkomailtakin ja koulutukset ovat olleet erittäin kehuttuja, suosittuja ja tasokkaita. Kuitenkin kesäleirillä, kuten flattitreffeilläkin iso painoarvo on muiden flattihmisten tapaamisella ja yhteenkuuluvuudella. Iltanuotiolla ja kesäisen iltasaunan löylyissä on käyty monia polveileviä keskusteluja ja solmittu elinikäisiä ystävyysuhteita.

Kesäleirin järjestäminen on valtava voimainponnistus järjestön toimihenkilöiltä ja lajivastaavilta, sekä merkittävä osuus järjestön budjetista.

Pidetään yhdessä huolta tämän monipuolisen ja meille kaikille niin rakkaan sileäkarvaisen noutajan tulevaisuudesta!

Leirillä on myös toteutettu virallisia kokeita, esimerkiksi working test, noutajien metsästyskoe ja -taipumuskoekoe, sekä jäljestämiskokeet.

Rotujärjestö ylläpitää

Flattien harrastustoimintaa

Flatti on monipuolinen harrastuskoira. Tätä rotujärjestön perusarvoa toteutetaan hallinnossa ja harrastustoiminnassa. Metsästyslajeilla, nome ja mejä, on omat toimikuntansa. Muille lajeille, kuten toko, PK ja agility nimitään vuosittain lajivastaavat. Suomen sileäkarvaiset noutajat ry järjestää itse tai on yhteistyössä muiden yhdistysten tai metsästysseurojen kanssa järjestämässä erilaisia kokeita, koulutuksia ja tapahtumia. Suurimpina tapahtumina on vuosittain järjestettävä Flattimestaruus, Juniorimestaruus ja Kisälli, joka on nome-toimikunnan suurin vuosittainen voimainponnistus ja kerää yhteen flattiharrastajia ympäri Suomen. Näyttelytoimikunta järjestää vuosittain harrastajat yhteen keräävän rodun erikoisnäyttelyn, sekä on mukana järjestämässä Flattimestaruuden näyttelyosuutta ja Kesäleirin Open Showta. Mejä-toimikunnan vuosittain järjestämiä tapahtumia on flattien mejä-mestaruus ja Hirvipää. Ulkomuototuomaritoimikunta yhdessä jalostustoimikunnan kanssa huolehtii rodun ulkomuototuomareiden koulutuksesta, joka on myös yksi Kennelliiton rotujärjestöille velvoittamista tehtävistä. Jalostustoimikunta järjestää jalostustarkastuksia, kasvattajapäiviä ja pentupäiviä, sekä hoitaa jalostusneuvontaa ja yhteistyötä kasvattajien kanssa.

Hallitus on ollut ja on avoin myös jäsenten ehdotuksille ja ideoille erilaisten tapahtumien järjestelyssä, markkinoinnissa ja toteuttamisessa, joille pystytään tarjoamaan näkyvyyttä omissa viestintäkanavissa; somessa, nettisivuilla ja Flattiviestissä.

Yleiskokoukset, jäsenistön

vaikutuskanava, jäsenistöä varten

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry on valtakunnallinen yhdistys, jolla on sääntöjen mukaan keväällä vuosikokous ja syksyllä syyskokous. Nämä järjestön yleiskokoukset käyttävät korkeinta päätösvaltaa järjestössä ja muun muassa päättävät toimintasuunnitelmista ja rotujärjestön tavoitteista, jalostuksen tavoitteista, budjeteista ja jäsenmaksuista. Rotujärjestölle ei tule ulkopuolelta, kuten esimerkiksi Suomen kennelliiton rahoitusta toimintamenoihin. Yleiskokouksien kokouspaikan valinnassa iso merkitys on siinä, onko yleiskokouksen yhteyteen linkitetty esimerkiksi koulutuspäivää tai treffejä.

Toimintatapa talkootyö

Flattien rotujärjestössä toimiminen on mukana oleville mieluisa ja tärkeä harrastus. Lukematunnit järjestön ja jäsenistön asioiden hoitamisessa sekä tapahtumien järjestämis-

sä toteutetaan talkootyönä suurella sydämellä. Rakkaudesta rotuun, jolle me kaikki olemme sydämemme menettäneet, rakkaudesta Flattiin.

Flattikerho ry. perustettiin 3.1.1982. Ensimmäinen kerholehti –Flattiviesti– ilmestyi keväällä 1982. Vuonna 1993 Flattikerhosta tuli rotua harrastava yhdistys ja 1.1.2001 kerhostamme tuli rotujärjestö. Samalla muuttui myös kerhon nimi, joka nykymuodossaan on Suomen sileäkarvaiset noutajat ry – Finska Flatcoated Retrieverklubben rf. Kerhon periaatteena on alusta lähtien ollut rodun esilletuominen positiivisessa hengessä ja järjestää jäsenistölle tapahtumia erilaisin teemoin.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry

– sileäkarvaisten noutajien rotujärjestö

On sileäkarvaisten noutajien jalostusta johtava, valtakunnallinen Suomen Kennelliiton jäsenyhdistys, joka johtaa ja valvoo rodun jalostusta ja kaikinpuolista kehittämistä sekä edistää rodun harrastusta. Rotujärjestön yleisenä tehtävänä on rotua koskeva valistus- ja tiedotustoiminta sekä pyrkimys aktiivisesti keräämään rodun harrastajat rotujärjestön ja järjestäytyneen kenneltoiminnan piiriin syventääkseen heidän rotu- ja kenneltietouttaan.

Rotujärjestön tehtävänä on valvoa ja ohjata rodun jalostustyötä harjoittamalla jalostusneuvontaa ja tukea jalostustarkastustoimintaa tehokkaassa yhteistyössä rodun kasvattajien kanssa. Rotujärjestön on tarjottava jalostukseen tarvittavaa perustietoa julkaisemalla rodun jalostusta koskevaa aineistoa kuten näyttely- ja koetuloksia sekä rekisteröinti- ja terveystietoja. Rodun terveystilannetta tulee kartoittaa ja jakaa tietoa perinnöllisten ja muiden rodussa esiintyvien sairauksien vastustamiseksi. PEVI-SA-ohjelman tavoitteiden toteutumista tulee seurata ja toimia yhteistyössä Kennelliiton jalostustieteellisen toimikunnan kanssa jalostustyön kehittämisessä.

Rotujärjestö edistää rotunsa harrastusta Suomessa kehittämällä ja ylläpitämällä toimivaa yhteistyötä muiden rotujärjestöjen, kennelpiirien, muiden koiraharrastukseen liittyvien yhdistysten sekä viranomaisten kanssa. Lisäksi rotujärjestön tulee pitää yhteyttä rodun kotimaahan ja muiden maiden vastaaviin rotujärjestöihin.

Rotujärjestö järjestää, tukee, ohjaa ja valvoo harrastamansa rodun puitteissa koulutustoimintaa järjestämällä koulutus- ja neuvottelutalouksia, näyttelytoimintaa, koe- ja kilpailutoimintaa ja otteita, sekä harjoittamalla julkaisu- ja huolehtimalla rodun ja yhdistyksen sisäisestä ja ulkoisesta tiedottamisesta. Rotujärjestö vastaa rotunsa tai rotujensa ulkomuoto- ja koetuomarien koulutuksesta Kennelliiton ohjeiden mukaisesti. Toimintansa rahoituksen rotujärjestö hoitaa omatoimisesti.

Teksti: Mari Mamia

©Sanni Väyrynen

©Juho Pajari

©Jaana Rätty

©Johanna af Hällström-Kamila

©Juho Pajari

iloista joulua

ja onnea uudelle vuodelle!

©Juho Pajari

Toivottaa Suomen
sileäkarvaiset noutajat ry

Noutajien taipumuskokeet = NOU-koe

Teksti ja tilastot: Tobina Nyman
Piirroukset: Erja Koski

Ensimmäiset taipumuskokeet järjestettiin 21.9.1969 Porvoossa. Pалаan tähän sekä taipumuskokeen kehitykseen ja muutoksiin ensivuoden Flattiviesteissä. Tähän numeroon olen kerännyt tilastoja, hieman tietoa nykypäivän taipumuskokeesta sekä joitakin omia näkemyksiä vuosien varrelta tuomarina.

Nykyiset taipumuskoehtävät pohjautuvat sääntöihin, jotka tulivat voimaan 1984 ja joita on muokattu vuosien varrella. Tämän päivän taipumuskoe, pienin muutoksin, on toiminut vuodesta 1992. Varsinaisista sääntömuutoksista kerron ensi vuoden lehdissä.

Nykyiset säännöt löytyvät Suomen Noutajakoira järjestö ry:n sivuilta: www.snj.fi/harrastukset/rodunomaiset_kokeet_nou_nome-a_n/taipumuskoe_nou/

Taipumuskokeen tarkoitus on arvioida, onko koiran luonne kyseiselle noutajarodulle tyypillinen ja onko koiralla edellytyksiä koulutettavaksi pienriistan talteenottoon. Hyväksytyt suoritukset on myös alkuvaiheessa osallistumiselle noutajien muihin rodunomaisiin kokeisiin, lisäksi koe on myös suoritettava hyväksytyksi muotovalion arvoa varten. Toivotavaa olisi, että mahdollisimman monet koirat kävisivät taipumuskokeessa, koska se antaisi myös suuntaviivaa jalostukselle. Mitä vähemmän koiria käy kokeissa sitä vähemmän tiedämme noutajiemme käyttöominaisuuksista.

Kokeessa on periaatteessa 4 osiota: Sosiaalinen käyttäytyminen, haku, vesityöskentely ja jäljestäminen. Yksi tuomari arvostelee 16 koiraa/päivä ja kokeessa pitäisi aina olla molempaa sukupuolta olevia koiria. Koira joko hyväksytään tai hylätään. Mikäli koira hylätään, ympyröidään koepöytäkirjasta myös hylkäämisen pääasiallinen syy.

1. Sosiaalinen käyttäytyminen

Taipumuskoe aloitetaan testaamalla koiran suhtautuminen vieraisiin ihmisiin ja koiriin. Tuomari kokoaa ryhmänsä, usein 6-8 koiraa (sekä uroksia että narttuja) ohjaajineen vähän matkan päähän suorituspaikasta. Tuomari kertoo lyhyesti kokeen kulusta ja järjestelystä. Samalla hän tutustuu erikseen jokaiseen koiraan. Tuomari tarkkailee koiria sekä suoritusten, että koko kokeen ajan.

2. Vesityö

Varsinaiset tehtävät aloitetaan vesilinnun noudolla. Ensimmäinen heitto tulee rannalta veteen ja koiran noudettua tämän heitetään toinen veneestä. Toisen heiton yhteydessä ammutaan laukaus haulikolla. Rannan tulee mieluiten olla helppokulkuinen ja sellainen, että kahluumatka jää mahdollisimman lyhyeksi.

3. Haku

Alueelle on koiran näkemättä sijoitettu 5 riistaa (yleensä variksia) niin, että pisin noutoetäisyys on vähintään 50 m. Kun koira ja ohjaaja ovat saapuneet lähetyksipaikalle, ammutaan laukaus haulikolla ja hakualueelle heitetään 6 lintu niin, että koiran on mahdollista nähdä heitto, mutta ei välttämättä putoamispaikkaa. Koira lähetetään hakuun tuomarin luvalla.

4. Jäljestäminen

Laahausjäljen pituus on noin 80 metriä. Se vedetään kanilla maastoa mukaillen ja mielellään loivasti kaartuen. Kani jätetään jäljen päähän ja vetäjä poistuu paikalta jälkiä sotkematta. Koiran tulee jäljestää kanille ja mieluiten oma-aloitteisesti noutaa kani.

Taulukkoon nro 3 on koottu kaikkien noutajarotujen rekisteröintimäärät vuosilta 1975 - 2017.

Aikoinaan Suomen Noutajakoira järjestö ry:n lehdessä Nuuskussa julkaistiin usein tilastoja taipumuskokeeseen osallistuneiden sekä läpäisemisten koirien määrästä ja myös jonkin verran tietoa hylkäämisten syistä eri roduissa. Näiden tietojen ja omien kokemusten pohjalta sileäkarvaisten hyviä ja huonoja puolia olivat 1990 - 2000 luvulla:

- hyviä: sosiaalinen käyttäytyminen, uimahalu, palauttaminen, vainun käyttö, laukaukseen reagointi
- huonoja: ongelmia nouto-otteessa = riistan käsittelyssä, noutohalussa, hakuinnossa, itseluottamuksessa (usein jäljellä)

Eli vesi harvemmin tuotti ongelmia ja koirat myös käyttivät hyvin vainuaan, mutta usein näki koiria, jotka kattoivat koko etsittävän alueen ja tarkistivat riistojen paikat, mutta eivät välittömästi tarttuneet niihin tai sitten oli niitä, jotka etenivät jonkun matkaa, mutta sitten tuli maastoseinän vastaan ja koirat käyttäytyivät, kuin olisivat nähneet mörköjä. Koirat olivat vilkkaita, mutta mielestäni kuitenkin toimivat ohjaajansa kanssa. Sen sijaan nouto-ote = riistan käsittely tuotti monelle ongelmia, eli riistasta liian kova ote ja joskus myös kieriminen riistan päällä.

Koska viime vuosina olen arvostellut hyvin vähän taipumuskokeita, päätin käydä läpi vuoden 2016 taipumuskoepöytäkirjoja ja katsoa mitkä asiat ovat olleet kyseisen vuoden pääsyyt hylkäämiseen. Startanneita koiria oli 128 kpl, hyväksytyjä suorituksia 58, hylättyjä suorituksia 70. Vuonna 2016 sileäkarvaisia noutajia rekisteröitiin 226 kpl, jolloin kokeeseen osallistuva 128 kpl on 56,1 % rekisteröintimäärästä. Voidaan myös ajatella, että vuoden 2016 koirat ovat noin 2v, eli jos verrataan vuoden 2014 rekisteröintimäärään, kyseessä on n. 45,9 %.

Olisin mielelläni käynyt läpi hieman useampia vuosia, mutta koska mitään erillistä tilastoa ei ole olemassa, tämä on aika työlästä. Kaikki pöytäkirjat on yksitellen käyvä läpi, siksi tässä vain tämä 1 vuosi. Kyseisen vuoden pöytäkirjojen läpikäynti osoitti:

- Suurin syy hylkäämiseen löytyi nouto-otteesta = riistan käsittelyssä: variksista liian kovat otteet, muutama kieriminen variksen tai kanin päällä.
- Seuraavana itseluottamuksen puute: eniten jäljellä, mutta sitten myös hakualueella ja vesialueella. Vesialueella koirat eivät lähteneet hakemaan veneestä heitettyä lintua!
- Noutohalu: suurin osa ei halunnut noutaa variksia, mutta oli myös muutamia, joille kani ja lokki eivät kelvanneet.
- Hakuinnossa myös edelleen puutteita.

Jonkun verran tuli myös teksteissä esille, että koirien huomio kiinnitettiin paljon ympäristöön, eli keskittymisessä oli toivomisen varaa.

Edellisten tietojen perusteella kannassa esiintyvät ongelmat eivät oikeastaan ole muuttuneet vuosien varrella. Onko tämä hyvä vai huono asia, siihen en ota kantaa. Itse minulla oli jossain vaiheessa tuntema, että riistan käsittely oli parantunut, mutta vuoden 2016 tulosten läpikäynti ei kyllä sitä osoittanut. Kiinnostavaa olisi vielä käydä läpi joitakin vuosia aikaväliltä 2000-2010.

Tässä kirjoituksessa on keskitytty sileäkarvaisten noutajien ominaisuuksiin. Huomioitavaa on, että eroja kyllä löytyy noutajarotujen välillä. Rotujen rekisteröintimäärissäkin on suuria eroja, joka myös on otettava huomioon. Käytöseroista muutama esimerkki: kultaisilla noutajilla itseluottamuksen puute vesinoudon yhteydessä poikkeaa selvästi muista, novascotiannoutajien noutohalussa paljon toivomista, mutta riistankäsittelyssä ei ongelmia, labradorinnoutajilla puutteita hakuinnossa, noutohalussa, riistankäsittelyssä sekä myös aika paljon palauttamisessa, mutta ei taas itseluottamuksessa.

Verrattessa sileäkarvaisten noutajien rekisteröintimäärää ja taipumuskokeeseen osallistuneiden koirien määrää on ilahduttavaa todeta, että kokeisiin osallistuvien määrä on liikkinut 50 % molemmin puolin, joskus jopa yli 60 % rekisteröintimäärästä. Ilahduttavaa on myös todeta, että tässä roduissa ei vielä ole tapahtunut kahtiajakoa kuten labadoreissa ja kultaisissa noutajissa.

REKISTERÖINTILUVUT 1957 - 2017

	lb	kn	sk	kkn	ch	nn
1957	1					
1959		2				
1960		1				
1962		5				
1967	91	5	1			
1970	147	70	5			
1975	321	168	32	1		
1976	261	253	30	1	1	
1980	529	466	59	28	4	
1984	1492	1076	101	46	0	0
1985	1346	1299	91	57	8	2
1986	1238	1339	97	20	4	12
1987	1503	1607	106	67	1	16
1988	1485	1863	119	48	4	25
1989	1585	2174	120	36	3	46
1990	1860	2364	178	38	2	49
1991	2041	2658	201	50	7	107
1992	1826	2296	169	50	0	191
1993	2016	2302	276	35	1	203
1994	1489	1792	226	56	12	187
1995	1253	1683	198	41	1	204
1996	1041	1354	173	52	2	189
1997	881	1112	134	25	1	194
1998	914	1085	158	31	2	230
1999	997	956	143	39	2	212
2000	1047	1086	188	29	15	280
2001	1071	1083	190	37	2	302
2002	1079	1035	236	33	10	282
2003	1269	1130	218	46	14	321
2004	1299	1142	264	64	13	421
2005	1379	1377	260	46	21	400
2006	1576	1261	287	48	0	335
2007	1640	1479	337	63	18	465
2008	1717	1554	254	41	10	439
2009	1590	1425	275	62	16	368
2010	1959	1409	223	21	2	381
2011	1731	1482	296	32	15	341
2012	1973	1535	256	36	4	373
2013	1851	1219	207	34	15	303
2014	1884	1237	279	35	3	331
2015	1922	1352	228	27	16	274
2016	2032	1196	226	47	7	246
2017	2125	1150	223	46	7	327

- Tiedot Kennelliiton tietojärjestelmästä (1990 - 2017) sekä vanhoista Nuuskuista
- Luvut keltaisella = ensimmäiset Suomessa
- Luvut punaisella = suurin rekisteröintiluku
- Vuosista 1957 - 1967 ei tällä hetkellä tarkkoja lukuja
- lb = labradorinnoutaja, kn = kultainen noutaja, sk = sileäkarvainen noutaja, kkn = kiharakarvainen noutaja, ch = chesapeake lahden noutaja, nn = novascotiannoutaja

Kirjoittaja Tobina Nyman on aktiivisesti noutajien parissa vuodesta 1969 tähän päivään saakka toiminut pitkän linjan noutajien taipumus- ja metsästyskokeiden tuomari. Hän on pitkän tuomariuransa aikana kuulunut noutajien metsästyskokeiden tuomarineuvostoon ja ollut luomassa Suomeen taipumuskokeiden sääntöjä. Hän on arvostellut noutajien kokeissa kaikissa pohjoismaissa, ollut järjestämässä ensimmäisiä noutajien pohjoismaiden mestaruuskokeita ja toiminut Suomen joukkueen johtajana useaan otteeseen eri euroopan maissa. Vuosien varrella monet taipumuskoetuomarit ovat valmistuneet hänen johtamaltaan tuomarikurssilta. Hänellä on ollut labradorinnoutajia ja kultaisia noutajia lähes viidenkymmenen vuoden ajan ja hän kasvattaa labadoreja kennelnimellä Chilihunters. Pitkän yhdistysuransa hän on luonut Suomen Noutajakoira järjestössä. Hän on koonnut ja kirjoittanut tietokirjan suomalaisesta noutajatoiminnasta nimellä "Noutajat 1963 - 2013". Hän on Suomen noutajakoira järjestön kunniajäsen.

Kiertopalkinnot

Vuosi 2018 lähestyy loppuaan ja on aika hakea yhdistyksemme kiertopalkintoja.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry palkitsee vuoden 2018 menestyneimmät koe- ja näyttelykauden koirat voimassaolevien sääntöjen mukaan hakemuksen perusteella. Kiertopalkintoja haetaan lomakkeella, joka löytyy yhdistyksen nettisivuilta: www.flatti.net. Kiertopalkintojen säännöt löytyvät myös yhdistyksen sivuilta kohdasta Järjestö -> Säännöt -> Järjestön kiertopalkinnot.

Postitse lähetettävät hakemukset osoitteella:
Sari Hagström, Kimalaisenranta 24, 01490 Vantaa.

Muista laittaa hakemukseen myös mahdollisia ylimääräisiä tuloksia, sillä niillä ratkotaan tilanteet koirien ollessa tasapisteissä. Ilmoittamatta jääneitä tuloksia ja myöhästyneitä hakemuksia ei huomioida. Näyttelyiden koiramäärät tulee myös ilmoittaa, sillä näyttelypisteissä käytetään kertoimia ilmoitettujen koiramäärien mukaan. Ilman tietoa flattien kokonaismäärästä, näyttelypisteet lasketaan pienimmän kertoimen perusteella.

Kiertopalkintojen hakuaika päättyy 31.12.2018!

Flattiviesticssä 1/2019 julkaisemme 10 parasta flattia/kiertopalkinto sekä voittajien kuvat kertomuksineen menneestä vuodesta. Rauhallista joulua ja menestystä vuodelle 2019 kaikille flateille omistajineen! Toivottaa kiertopalkintojen laskija Sari

Tulevia tapahtumia 2019

Lisätietoja ja lisää tapahtumia päivitetään: www.flatti.net/toiminta & Facebook-sivuille

27.04.2019	TOKO-mestaruus	Asikkala
28.04.2019	TOKO-kurssi	Asikkala
18.05.2019	Erikoisnäyttely	Messilä
10.-14.07.2019	Kesäleiri	Surkeenjärvi
04.08.2019	MEJÄ-mestaruus	Mäntsälä
16.-18.08.2019	Flattimestaruus (AVO+VOI)	Uudellamaalla

Ajatuksia TOKOsta – osa 1

Marianne Forsell

© Marianne Forsell

Minulta pyydettiin TOKO-aiheista juttusarjaa Flattiviestiin ja ajattelin aloittaa siitä, mitä itse ajattelen tokon pohjimmiltaan olevan. Ajatuksia, treenitapoja ja koulutustyylejähän on lukuisia, ja monella eri tavalla voidaan päästä samaan päämäärään. Tässä muutamia minun ajatuksia tokosta ja tavastani treenata koiria.

Monesti tokosta on muodostunut monille sellainen ajatus, että se perustuu ainoastaan liikkeiden opettamiseen ja suorittamiseen. Siinä piilee vain pieni osa totuudesta. Toko perustuu kyllä sääntöihin ja kokeessa koirat suorittavat liikkeitä mahdollisimman virheettömästi ja hyvällä asenteella. Tokoliikkeitä ovat esimerkiksi: paikallaolo, seuraaminen, nouto, kaukokäskyt, merkin kiertäminen, liikkeestä seisominen, istuminen ja maahanmeno, ruutuun lähettäminen ja useita muita. Ylemmissä luokissa on yhdistelty alempien luokkien liikkeitä yhteen isommiksi kokonaisuuksiksi.

Liikkeiden opettamisen sijaan toko on kuitenkin suurelta osin koiran motivaation raken-

tamista sekä mielentilan ja vireen hallintaa. Lisäksi, niin kuin muissakin lajeissa, onnistuminen tokossakin perustuu pitkälti ohjaajan ja koiran väliseen suhteeseen ja yhteistyöhön. Toko eroaa rodunomaisista lajeista siinä, että koiran motivaatio tokoon ei kumpua koirasta itsestään, kuten työskentelynto metsästyksessä ja nomessa, joissa koira toimii vieteillään. Tokossa motivaatio ja työskentelyasenne etenkin noutajalle on yleensä opetettava. Tokossa ihannesuoritukseen kuuluu se, että liikkeet pitäisi suorittaa alusta loppuun maksimiteholla, joka koirasta on saatavissa irti. Esimerkkinä nouto: Nomessa toivotaan, että koira löytää ja saa talteen riistat mahdollisimman nopeasti ja palauttaa ne ohjaajalle ripeästi ilman sen tarkempia kriteereitä. Tokossa taas toivotaan, että koira juoksee täysillä kymmenen metrin matkan kapulalle, nappaa kapulan kääntymisen vauhdissa ja myös palauttaa kapulan täydellä vauhdilla laukaten ohjaajan sivulle/eteen saakka istuen lopussa nopeasti. Lisäksi koiran paikka sivulla on tarkasti määritelty ja kapulaa tulee pitää vakaasti.

Mielikuvat. Ajattelen tokon rakentuvan pitkälti mielikuvista. Ensimmäiseksi ohjaajalla pitäisi olla mielikuva siitä, millaiseksi haluaa koiran rakentaa. Ilman omaa ajatusta siitä mitä haluaa, on vaikea kouluttaa koiraa. Kaikki treenaaminen pitäisi pohjimmiltaan perustua siihen, mitä itse pitää tärkeänä. Tokossa arvostelu perustuu sääntöihin, mutta silti erityyppisillä suorituksilla voi kuitenkin saada hieman erilaisia arvosanoja tuomarista riippuen. Loppujen lopuksi pisteillä ei pitäisi olla niin suurta painoarvoa, vaan sillä miten hyvin pystyy kehittämään koiraa kohti sitä, mistä itse pitää ja mitä arvostaa. On erilaisia ajatuksia siitä, millaiselta haluaisi oman koiran työskentelyn näyttävän: esimerkiksi toinen tavoittelee koiraa, joka on varma suorittaja, työskentelee riittävällä tasaisella vauhdilla ja tekee hyvin harvoin virheitä. Toinen arvostaa koiraa, joka tekee kaiken aivan täysillä, jolloin joskus voidaan mennä vähän ”veitsentäälläkin” ja kolmas haluaa jotain siltä väliltä. Omaan ihannesuoritukseen pyrkiminen ja sen saavuttaminen pitäisi merkitä eniten.

Kokemukset. Sen lisäksi, että koiralle opetetaan tokoliikkeet teknisesti, pitäisi koiralle tarjota kokemuksia ja pohtia sitä, millaisia mielikuvia koiralle haluaa erilaisista kokemuksista luoda. Alla joitakin esimerkkejä:

- Treenipaikat: treenikentät, hallit jne. Erityisesti nuoren koiran kanssa treenit onnistumisten kautta ja paljon palkaten. Välillä treenipaikoissa voidaan käydä ainoastaan syömässä tai leikkimässä.
- Ihmiset, aplodit, äänet, säät, muut häiriöt ovat positiivisia asioita. Erilaiset koesuoritukseen vaikuttavat asiat on kohdattava aina treeneissä, eikä ensimmäistä kertaa kokeessa! (esimerkiksi yleisö, tuomari ja liikkeenohjaaja kehässä, erilaiset äänet, treenaaminen kaatosateessa jne.)
- Uudessa paikassa treenit onnistuvat aina ja haasteet kohdataan tutussa ympäristössä. Etenkin nuoren koiran kanssa olisi tärkeää, että treenattaessa uusissa paikoissa treenit ovat helppoja ja koira onnistuu uusissa paikoissa niin hyvin kuin mahdollista. Pikkuhiljaa koiran itseluottamus kasvaa uusia tilanteita kohtaan. Myöhemmin koira kohtaa koetilanteet hyvällä itseluottamuksella, kun takana on paljon onnistuneita treenejä erilaisissa paikoissa. Tällöin koira voi kokeessa ajatella, että tämä on helppoa esimerkiksi ohjaajan jännittämisestä huolimatta. Jos taas treenaa aina paljon tutuissa paikoissa ilman suurempia häiriötekijöitä tai muuttuvia elementtejä ja kohtaa haasteita vain kokeissa, voi kokeista vähitellen muodostua koiralle juuri sellainen mielikuva, jota ei haluta – kokeissa työskentely on vaikeaa ja kovinkin erilaista kuin tutussa ympäristössä treenaaminen. Tällöin koirasta voi tulla epävarma/hidas/keskittymätön.

Asenne ja motivaatio. Monissa asioissa ensin asenteen opettaminen ja sitten tekniikka, esimerkiksi:

- Nouto: ensin vauhti ja asenne, sitten pidon ja luovutusasennon opettaminen
- Ruutu: palkka pitkään ruudussa => halu löytää ruutu ja motivaatio juosta täysillä ruutuun => myöhemmin ruudun paikan opettaminen
- Luoksetulo: ensin vauhti, ilman alun paikallaoloa ja lopun sivulletuloa => myöhemmin yhdistetään erikseen opetetut palat yhteen liikkeeksi
- Poikkeuksena mm. paikallaolo, kaukokäskyt

Tekniset yksityiskohdat. Mieti, mitä teknisiä asioita voit ensin opettaa ja myös ylläpitää kotona, jolloin kentällä on mahdollisuus keskit-

© Senni Husso

Liikkeiden opettamisen sijaan toko on kuitenkin suurelta osin koiran motivaation rakentamista sekä mielentilan ja vireen hallintaa. Lisäksi, niin kuin muissakin lajeissa, onnistuminen tokossakin perustuu pitkälti ohjaajan ja koiran väliseen suhteeseen ja yhteistyöhön.

tyä enemmän lyhyisiin intensiivisiin treeneihin. Perustotelevaisuuskoulutus alkaa kotona ja arjesta. Monet asiat, kuten kaukokäskyt, kapulan pito, seuraamisen kontaktiharjoitukset, paikallaolon alkeet jne. on hyvä aloittaa kotona.

Muiden ihmisten ja koirien merkityksellömyys. Itse ajattelen, että haluaisin muiden ihmisten ja koirien olevan merkityksellömiä koiralle treenitilanteissa. Tähän on mahdollisuus vaikuttaa mm. sillä, että tarjoaa erityisesti

pennulle ja nuorelle koiralle paljon yhdessäoloa vain kahdestaan ohjaajan kanssa, koirat kun leimaantuvat helposti esimerkiksi oman lauman muihin koiriin. Myös sitä kannattaa pohtia, saako koira leikkiä muiden koirien kanssa ennen/jälkeen treenien, vai pitäisikö ohjaajan olla koiralle se paras leikkikaveri?

Näihin ylläoleviin teemoihin tiivistyy tokon kouluttaminen minun ajatuksissani. Juttusarja jatkuu seuraavassa Flattiviestissä.

Marianne

Kirjoittaja on TOKOLle sydämensä vuosia sitten menettänyt, maailmanmestaruustasolla menestystä niittänyt TOKO-kisaaja ja -kouluttaja. Hän on järjestänyt koulutuksia ympäri Suomen: yhdistyksille, koirakerhoille, yksityisille treeniporukoille ja koirakoille. Hän on pitänyt koulutuseminaareja myös ulkomailla. Hän on saavuttanut omille flateilleen Suomen- ja pohjoismaiden tottelevaisuusvalion arvoja. Hän kuuluu valtakunnalliseen TOKOn valmennusrenkaaseen ja on edustanut Suomea TOKOn menestyksessä maajoukkueessa. Tottelevaisuuskokeiden lisäksi Marianne harrastaa näyttelyitä, sekä treenaa noutajien metsästyskokeisiin. TOKO on on aina kiehtonut häntä lajina, koska siinä hienoimmillaan tiivistyy koiran ja ohjaajan välinen yhteistyö, vauhti, intensiivisyys ja tarkkuus. ”Se mihin ryhdytään tehdään tarkasti ja perusteellisesti tai sitten ei tehdä ollenkaan.”

Verijäljellä Raseiniaisissa, Liettuassa

Kun harrastuksena on MEJÄ, voi kiinnostus lajiin viedä jäljestämiskokeeseen maamme rajojen ulkopuolelle. Verijälkikoe Liettuassa on hyvin mielenkiintoinen ja ehdottomasti kokemisen arvoinen.

©Elisa Pekki

Meitä alkoi kiinnostaa Liettuan verijälkikoe siinä määrin, että päätimme ilmoittautua mukaan. Säännöt löytyivät netistä, mutta vain liettuaksi, ja kun käännöspalvelu ei osannut tarkalleen selvittää kokeen kulkua, lähdimme melko heikoin tiedoin matkaan. Sen verran tiesimme, että jälki on 8 – 16 tuntia vanha ja sen pitää olla yön yli maastossa. Jäljen pituus on 600 – 800 metriä. Ensimmäinen kulma on 150 metrin etäisyydellä lähdöstä ja toinen 450 metrin etäisyydellä. Villisian veri 2.5 dl, laiteaan eli tiputellaan jäljelle tippapulloa apuna käyttäen (voidaan myös käyttää kauriin verta). Kaatona käytetään kuivattua villieläimen nahkaa, jolle on tiputettu muutama pisara riistan verta. Aikaa jäljellä saa käyttää enintään 40 minuuttia. Ohjausliinan pitää olla vähintään 10 metriä pitkä. Alkumakaus on 25 x 25 cm ja se on peitetty oksilla. Alun ohjausmatka on 25 metriä.

Näillä tiedoilla suuntasimme kohti koontumispaikkaa. Koekutsussa oli mainittu ainoastaan koordinaatit ja tervetuloivotus. Saatujen koordinaattien päästä löytyi vanha idyllinen hirsitalo piharakennuksineen, joka toimi paikallisen metsästysseuran majana. Koetta edeltävänä iltapäivänä paikalle saapui kuusi jäljentekijää, joista kolme oli tuomaria. Hirvikärpästen kauhuksi pari jäljentekijää pukeutuivat valkoiseen kertakäyttöhaalariin. Se vaikutti hyvältä idealta. Voisi itsekin kokeilla pitääkö se hirvikärpäset loitolla.

Koeamu alkoi totuttuun tapaan ilmoittautumisella, rokotusten tarkistamisella ja koemaksun suorittamisella. Samassa yhteydessä arvottiin jäljet. Osallistujalahjaksi saivat kaikki koirakot pienen purnukan hunajaa, paikallisen kerhon logolla varustetun kauniisti koristellun puisen lasinalusen sekä koirankakkapusseja. Ohjaajille annettiin myös koiran omistajan ja koiran tiedoilla esitetyt arvostelulomake. Maksimipisteet jokaiseen osa-alueeseen olivat 4.

Arvostelulomake	kerroin
1. Työskentely liinassa (tai ilman sitä)	10
2. Koiran käyttäytyminen jäljen edetessä	6
3. Laukauskensietotesti	
a) vapaana	5
b) kytkettynä	3
4. Koiran tottelevaisuus ja kontaktin otto	4
5. Käyttäytyminen kaadolla - haukkumalla	5
- tulee ohjaajan luokse ja vie hänet kaadolle	5

Koe alkoi ylituomarin puhuttelulla. Hän kertasi lyhyesti sääntöjä. Koetoimikunnassa yksi henkilö käänsi muutamia asioita englanniksi. Tuomari puhui ainoastaan liettuaa ja venäjää. Onneksemme kokeeseen osallistui eräs virolainen rouva, joka hallitsi venäjän sekä suomen kielen. Saimme häneltä tulkkausapua.

Jälkinumerojärjestyksessä siirryttiin laukauskensietotestiin kolmen koirakon ryhmässä. Jokaisella tuomarilla oli oma koirakko arvioitavana. Arvostelulomake luovutettiin tuomarille. Koirakot sijoitettiin n. 40 metrin etäisyydelle toisistaan. Koiran sai sitoa puuhun laukaustestin ajaksi tai jättää vapaaksi. Koira ei saanut liikkua yhtään ampumisen aikana tai sen jälkeen. Koiran sai jättää käskyn alle. Käskyn jälkeen ohjaajan piti jättää koira ja mennä itse piiloon, niin ettei koiraan ollut näköyhteyttä. Haulikon laukauksen jälkeen odotettiin minuutti, sen jälkeen sai tuomarin kehotuksesta vapaana olevan koiran kutsua luokse ja kiinni olevan koiran luo palata päättämään koira irti. Tuomari tarkkaili, lähtikö koira tutkimaan maastoa itsenäisesti. Hetken kuluttua piti tuomarin käskystä ohjaajan kutsua koira luokseen. Tuomari myös otti kontaktia koiraan ja 'käsitteli' sitä jonkin verran, lähinnä rapsutteli. Saadut pisteet merkittiin arvostelulomakkeeseen paikallaolosta sekä tottelevaisuudesta ja kontaktinotosta.

Kaikki jäljet lähtivät läheltä metsäaukeaa, jonne koirakot siirtyivät omilla autoillaan. Tuomarit kävivät ensin viemässä kaikki kolme kaatoa paikoilleen. Liettuan verijälkikokeessa puhuttiin kaatojen sijaan löydöistä.

Alkumakaukset lähtivät vain parinkymmen sentin päästä metsätiestä, joillakin jopa aivan läheltä aukeaa, jossa muut osallistujat koirineen odottivat vuoroaan. Jäljelle lähti tuomarin ja koirakon lisäksi opas. Koiraa sai jäljellä tarvittaessa kehottaa, muutoin koiralle ei saanut puhua. Jos koira erkani verijäljeltä yli ohjausliinan mitan, eikä ohjaaja huomannut auttaa koiraa, tuomariin hukka melkein välittömästi. Tuomari arvosteli koko jäljestämisen ajan koiran ja ohjaajan yhteistyötä. Tuomarin itsensä tekemillä jäljillä ei opasta tarvittu.

Myös jäljen päässä oleva villisiannahka oli sijoitettu aivan metsäautotien viereen puunrunkoa vasten nojaamaan. Kaadon löytämisestä sai pisteitä vain, jos koira haukkui sille tai vei ohjaajan sen luokse. Hieman ihmetystä herätti, kun yksi ja sama kaato oli käytössä usealla jäljellä samanaikaisesti, eli kaadolle saatettiin tulla monesta eri suunnasta yhtä aikaa.

Jäljeltä saadut pisteet merkittiin arvostelulomakkeeseen. Jos tuomarin mielestä koe oli hyväksytysti suoritettu, hän katkaisi kuusen oksan ja laittoi sen koiran pantaan/valjaisiin merkiksi hyväksytystä suorituksesta. Jäljestämistehtävän jälkeen tuomari kertoi avoimesti koiran ohjaajalle ja muille kiinnostuneille, miten jälki oli suoritettu.

”Alkumakaus oli peitetty havunoksilla. Koiralle sai näyttää alun ja ohjata sitä matkaan n. 25 metriä. Muutoin jälki oli piilomerkitty ja tuomari mainitsi puhtuutella, ettei piilomerkkejä saanut vilkuilla.”

Majalle takaisin palatessa oli emäntä loihnut maukasta vihanneskeittoa ison padallisen. Istuimme kaikki ulkona pitkän pöydän ääressä syömässä. Pöytä melkein notkui tarjottavista, koska jokainen osallistuja oli tuonut mukanaan jotain pientä pöytään laitettavaa: maisteltiin mm. majavan- ja hirvenlihaa, savustettua kalkkunaa, paikallisia kurkkuja ym., makeita herkkuja unohtamatta. Vaikka yhteinen kieli puuttui, oli ystävällisyys ja vieraanvaraisuus käsinkosketeltavaa.

Ruokailun ja kahvin jälkeen ylituomari kutsui jäljestämisen koolle koirineen. Hän kiitti jäljentekijöitä, osallistujia, koetoimikuntaa sekä emäntää. Tulokset luettiin samoin kuin Suomessa, eli kokeessa onnistunein suoritus säästettiin viimeiseksi. Kokeesta oli mahdollista saada jopa 120 pistettä, vaikka maksimipisteet olivatkin 100. Lisäpisteitä sai, jos ohjaaja ilmoitti tuomarille ennen lähtöä, miten koira ilmoittaa kaadon löytymisestä ja ilmoitus toteutuu. Laukauskensietotestistä oli myös mahdollista saada enemmän pisteitä pitämällä koira vapaana. I-luokan tuloksen sai 80 pisteellä, II-luokan 70 pisteellä ja III-luokan 60 pisteellä.

Saadakseen jäljestämisen tittelin Liettuassa, koira tarvitsee kolme I-luokan tulosta. Tulostenjaossa ylituomari ojensi jokaiselle arvostelulomakkeen aplodien saattelemana, kertoi sijoituksen kokeessa, ilmoitti koirakon pisteet sekä mihin luokkatasoon pisteet oi-

”Iloinen jäljentekijä valmistautuu päivän tehtävään. Valkoinen haalari hirvikärpästen hyökkäyksiä vastaan tuntuu hyvältä ajatukselta. Tätä täytyy ehdottomasti kokeilla.”

keuttivat. Tuloksen saaneet saivat lisäksi diplomin sekä mitalin.

Kaiken kaikkiaan Liettuan verijälkikoe oli oikein mukava ja positiivinen kokemus, vaikka lähtiessä ei ollut hajuakaan, kuinka koirakon tulisi kokeessa toimia. Vasta kokeen jälkeen asiat selvisivät tarkemmin ja nyt ollaan seuraavaa kertaa varten viisaampia. Kokeen luulisi olevan helpon, sen matkan lyhyiden ja tapahtumien vähyyden vuoksi, mutta koe on todella vaikea. Kokeen vaikeutta todisti osaltaan myös se, että vain yksi koirakko onnistui saamaan I-luokan tuloksen.

Lähemmekö toistekin verijäljelle Liettuassa? Kyllä, se oli niin innostava ja silmiä avaava kokemus, että ensi vuonna on aikomus hakeutua uudelleen kokeeseen.

Marianne & Outi

Teksti ja kisapaikan kuvat: Marianne Mamia ja Outi Haapala.

Luopuminen

©Elisa Pekki

Premackin periaate

David Premack (26.10.1925 – 11.6.2015), psykologian emeritus professori Pennsylvanian yliopistossa havaitsi vuonna 1959 simpansseilla tehdyssä tutkimuksessaan, että vahvan käytöksen suorittaminen vahvistaa sitä edeltävää heikkoa käytöstä. Itsessään käytös toimii siis vahvisteena edeltävälle käytökselle. Tämä tutkimus tuli myöhemmin tunnetuksi Premackin periaatteena ja sittemmin sitä alettiin soveltaa myös muihin nisäkkäisiin, kuten ihmisiin ja koiriin.

Premackin periaate koirankoulutuksessa

Hyödyntääksemme Premackin periaatetta koirankoulutuksessa, meidän tulisi tietää, mitkä ovat koirallemme vahvoja ja mitkä heikkoja käytöksiä.

Vahvoja käytöksiä ovat käytökset, joita koira tekee mielellään oma-aloitteisesti saadessaan itse valita. Heikkoja käytöksiä sen sijaan ovat käytökset, joita koira suorittaa oma-aloitteisesti joko harvoin tai ei koskaan. Kuitenkin

jos vahvan käytöksen toteuttaminen on mahdollista vain heikon käytöksen kautta, koira alkaa toteuttaa yhä useammin myös heikkoa käytöstä oma-aloitteisesti. Klassinen esimerkki tästä on ruokakupilla istuminen. Mikäli syöminen on koiralle vahva käytös ja istuminen heikko käytös, istuminen vahvistuu, koska sitä seuraa ruokakupille pääsy ja syöminen.

Kun alamme miettiä, niin löydämme varmasti lukuisia käytöksiä, joita koiramme tekevät mielellään oma-aloitteisesti! Mitäpä jos alkaisimme soveltaa niihin Premackin periaatetta? Kun koira haluaa ulos ovesta, odotamme, että se istuu. Kun koira haluaa tervehtiä ihmistä tai toista koira, voisimmeko taas odottaa jotain muuta käytöstä, jota haluaisimme tervehtimisellä vahvistaa?

Luopuminen käytöksenä

Monesti kuulee puhuttavan, että koiralle pitää opettaa luopumista. Mitä luopuminen oikeastaan tarkoittaa, miten sitä koulutetaan ja miksi se on tärkeää?

”Luopuminen on tietoisesti koulutettu käytös, jossa koira oivaltaa voivansa saavuttaa haluamansa asian, kun ensin luopuu sen tavoittelusta.”

Itse näen luopumisen tietoisesti koulutettuna käytöksenä, jossa koira oivaltaa voivansa saavuttaa haluamansa asian, kun ensin luopuu sen tavoittelusta. Moni on saattanut opettaa luopumista tiedostamattaan, mutta sen tietoisesta kouluttamisesta koiralle on todellista hyötyä monissa arjen tilanteissa.

Kuinka opetetaan?

Luopumista aletaan opettaa koiralle aluksi laittamalla nameja nyrkkiin koiran nähdessä. Käsi pidetään paikallaan ja koira saa vapaasti yrittää saada nameja itse valitsemillaan

keinoilla. Näitä keinoja ovat yleensä nuoleminen, raapiminen ja järsiminen. Jossain vaiheessa koira kuitenkin luovuttaa ja toteaa, että nameja ei noilla keinoilla saa. Tässä vaiheessa naksutamme tai kehumme ja palkitsemme koiran antamalla sen ottaa palkkion kädestä. Mikäli koira ketjuttaa käytöksen, eli ensin jäsii kättä ja sitten luopuu siitä toistuvasti, palkkion voi ensin antaa myös toisesta kädestä. Tämä on ensimmäinen oivallus koiralle, että se voikin saavuttaa haluamansa palkkion lopettamalla sen tavoittelun.

Hetken päästä koira ei edes yritä ottaa ruokaa nyrkistä, vaan alkaa luopua siitä. Premackin periaate toteutuu tässä siten, että luopuminen vahvistuu, mikäli syöminen on koiralle vahva käytös. Voimme lähteä haastamaan koira lisää ja laittaa namit avoimelle kädelle koiran näkyville. Koira ei edelleenkaan ohjeisteta, eikä kielletä sanallisesti. Mikäli koira yrittää ottaa namit kädestä ilman lupaa, palkkio poistetaan (negatiivinen rankaisu = koiralta poistetaan jotain, mitä se haluaa) laittamalla käsi nyrkkiin. Näin koira oivaltaa, että menettää haluamansa asian, jos yrittää ottaa sen ilman lupaa.

Luopumiskäytöksen vahvistuessa nameja voidaan tiputella tai heitellä maahan ja harjoituksissa voidaan alkaa käyttää haastavampia ärsykkeitä esim. leluja tai ihmisiä. Harjoituksissa on tärkeää muistaa sanoa koiralle lupasana, milloin se saa ottaa palkkion tai mennä ihmisen luokse.

Samalla periaatteella voidaan vahvistaa haluttuja luopumis- ja mallikäytöksiä myös muissa arjen tilanteissa. Usein luopumiskäy-

tökseksi vakiintuu joku tietty käytös, kuten katsekontakti tai istuminen ja koira alkaa tarttua kyseistä käytöstä halutessaan saavuttaa jotain. Ihmisestä tämä näyttää siltä, että koira kysyy lupaa ja sitä hän se tavallaan tekeekin. Aina tietenkään emme voi antaa koiralle lupaa ja silloin palkitsemme sen muulla tavalla. Nämä harjoitukset kehittävät koiran itsehillintää ja malttia ja näitä ominaisuuksia tarvitaan arjen lisäksi useissa harrastuslajeissa.

”Harjoitukset kehittävät koiran itsehillintää ja malttia ja näitä ominaisuuksia tarvitaan arjen lisäksi useissa harrastuslajeissa.”

Kirjoittaja: Katja Taskinen, eläintenkouluttaja at Toimii yrittäjänä yrityksessä Salon Koirahalli. Kuva vas. Mei Dan Bloody Mary ”Dara”, ylh. vas. Majakkasaaren Aamuvirkku ”Alma”, oik. Majakkasaaren Usko Muskotti ”Brando”.

Flattiviesti 2019

Seuraava Flattiviesti, nro 1, ilmestyy 22.2. Lehteen tulevat aineistot pyydämme lähettämään osoitteeseen flattiviesti@gmail.com 21.1. mennessä.

Kuvamateriaalia lehden käyttöön voi toimittaa myös kuvapankkien kautta. Tekstiedostot rtf- tai doc/docx-muodossa. Kuvien tulee olla resoluutioltaan 300 dpi ja jpg-, pdf- tai tif-muodossa. Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä voi valitettavasti niitä käyttää. Jos olet epävarma kuvien/aineistojen laadusta, niin ota yhteyttä Flattiviestin toimitukseen ja katsotaan yhdessä materiaalit kuntoon.

- Nro 1/2019 ilmestyy 22.02.2019 – aineistopäivä 21.01.2019
- Nro 2/2019 ilmestyy 08.05.2019 – aineistopäivä 05.04.2019
- Nro 3/2019 ilmestyy 25.09.2019 – aineistopäivä 23.08.2019
- Nro 4/2019 ilmestyy 11.12.2019 – aineistopäivä 08.11.2019

Tottelevaisuuden SM-kilpailu 2018

Heidi Siipo & Diwa, Marianne Forsell & Lahja, Piritta Pärssinen, Jenny Mänttari & Hertta ja Tytti Hirvenlahti & Malva

Tänä vuonna saimme toisen kerran kootuksi flattijoukkueen tottelevaisuuden SM-kilpailuun, joka järjestettiin 18.-19.8. Oulussa. Joukkueita oli mukana yhteensä 31. Luokitain osallistujia oli alokasluokassa 50 koirakoa, avoimessa luokassa 47, voittajaluokassa 22 ja erikoisvoittajaluokassa 60.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n joukkueessa kilpailivat alokasluokassa Piritta Pärssinen & Filurin Magpie (ALO1, 197p, sijoitus 1.), avoimessa luokassa Heidi Siipo & Morrini Falls Of Dee (AVO1, 289.5p, sijoitus 9.) ja Tytti

Hirvenlahti & Filurin Mayfly (AVO1, 272.16p, sijoitus 18.), voittajaluokassa Jenny Mänttari & Huntstars Tiffany (VOI2, 226.5p, sijoitus 8.) ja erikoisvoittajaluokassa Marianne Forsell & Flatkiss Guilty Intent (EVL1, 276p, sijoitus 14. ja sunnuntain yksilöfinaalissa EVL2, 239p).

Joukkueemme sijoittui upeasti neljänneksi. Kun tuloksia laskettiin, saimme todellakin jännittää loppuun asti, olemmeko mitaleilla. Lopulta jäimme vain yhden pisteen päähän kolmannelta sijasta. Tietenkin vähän harmitti, kun emme saaneet pronssimitaleita kau-

laamme ja pääsivät kiipeämään palkintopallille meidän taitavien mustien kanssa huikneiden bordercolleiden joukkoon. Siitä sisuuntuneena ensi vuonna toivottavasti uusi yritys! Joka tapauksessa ihan loistava sijoitus vasta toista kertaa mukana olleelle flattijoukkueelle, kiitos kamut!

Näimme kuitenkin yhden mustan korkeimmalla korokkeella, sillä Piritta Pärssinen ja Filurin Magpie "Alli" voittivat alokasluokan. Onnea vielä Pipa ja Alli! Tarkemmat tulokset löytyvät osoitteesta: www.tokosm2018.fi.

Piritta Pärssinen ja Filurin Magpie "Alli" alokasluokan voittoon upein pistein 197/200

Pipa antaa pienin elein ohjeita kaukokäskyissä, Alli suorittaa tehtävää keskittyneesti. Kuva: Sporttirakki.

TOKO – pilkun tarkkaa puuhaa

Diwa odottaa innokkaana ohjaajansa Heidi Siipon seuraavaa käskyä. Kuva: Kaarina Pesonen.

Diwan kanssa kilpailimme tänä vuonna avoimessa luokassa. Meidän kokeeseen valmistautuminen meni hieman eri tavalla kuin olin suunnitellut. Diwalla aukesi kyyhkynpyynnissä tassussa oleva "näppylä", jota sitten parantelimme päästäksemme edes osallistumaan. Onneksi kuitenkin tiesin, että liikkeet ovat Diwalla hallussa, mutta olisi ollut kuitenkin kiva varmistella enemmän.

Kerrankin kisat olivat lähellä ja minä lähdin vasta kisa-aamuna kotoa matkaan. Sää suosi meitä koko päivän. Ruuhokenttä vain litisi vettä, kun oli satanut koko yön. Onneksi se ei vaikuttanut Diwaan mitenkään. Monilla koirilla märkä ruuhopohja näkyi hidasteluna tai liukastumisina.

Diwa teki iloisella ja vauhdikkaalla asenteella töitä. Kaksi outoa virhettä tapahtui, joista toinen koiran piikkiin ja toinen ohjaajan. Noudossa lähetyspaikka oli avonaisen teltan edessä liikkeenohjaajan ja tuomarin seisossa koirakon vieressä. Palautuksessa Diwa joten-

kin hämmentyi/hukkasi minut ja kaarsi ensin minun taakse ja sieltä sivulle. Ruutulikkeessä minä tein pienen mokaan. Kun kävelin ruudussa täydellisesti makaavan koiran viereen, menin liian lähelle Diwaa ja horjahdin päin koiraa astuen hieman Diwan tassun päälle. Tietenkin koira hieman väisti minua. Jos esimerkiksi tämä minun turha horjahdus olisi jäänyt tapahtumatta, olisimme olleet helposti joukkueena kolmansia, ja me Diwan kanssa yksilökilpailussa jopa palkinnoilla. Ainahan sitä voi vähän "jossitella". Olin kuitenkin hurjan tyytyväinen suoritukseemme. Jälkeenpäin tuo horjahdusvirhe harmitti enemmän, koska se oli niin turha.

Meillä oli Diwan kanssa kivaa kehässä ja yhteistyön tunne säilyi koko suorituksen ajan. Yksi kisa katsomassa ollut tuttava kertoi minulle, että yritti sanoa minulle jotain valmistellessani Diwaa suoritukseen. Olin niin keskittynyt valmisteluun, ettei hän saanut huomiotani, vaikka toisti nimeäni useaan ker-

taan. Kyllä sitä osaa olla hyvin keskittynyt ja koiran kanssa omassa kuplassa.

Kisan jälkeen pääsimme nauttimaan vapaaillasta hotellille ja aamulla tulimme kannustamaan niitä joukkuekavereita, joiden suoritukset olivat vasta sunnuntaina. Meillä oli jälleen unohtumaton viikonloppu TOKON parissa – se on lajina niin viehättävä tarkkuutensa vuoksi. Myönnetään, että aina ei tiedä, mistä puoli pistettä lähtee, vaikka suoritus olisikin täydellinen ja sellainen mihin esimerkiksi flatin kokoinen koira pystyy. Joskus se saattaa hieman kismittää, että ei edes tiedä miten voisi enää parantaa: koulutuksella ei välttämättä ole merkitystä, vaan sillä, että koiralla on luontainen fysiikka. Kyse on kuitenkin tottelevaisuuden arvostelusta, jota koira tekee halukkaasti.

Kiitos joukkue ja Suomen sileäkarvaiset noutajat ry tästä mahdollisuudesta. Toivottavasti ensi vuonna tavataan Paimiossa.

Heidi ja Diwa

Flatti-erkkari Kanadan tapaan

”Lauantaina kehässä oli perjantain Winner-koirien ja veteraanien luokkavoittajien lisäksi Specials-luokkien koirat. Suuresta kehästä huolimatta kaikki koirat eivät sopineet yhtä aikaa rinkiin seisomaan, vaan piti tehdä ulko- ja sisärinki, koska sääntöjen mukaan kaikki koirat oli otettava aluksi kehään.”

Pari vuotta sitten sain kutsun Edmontoniin sileäkarvaisten noutajien erikoisnäyttelyyn tuomariksi. Jännityksellä odotin tuota matkaa, koska ennakkoon kertoivat, että heillä saattaa olla hieman eri tyyppiä olevia flatteja kuin mitä meillä on. Toisena tuomarina näyttelyssä toimi Lori Mihm-Kunz Fairbanksista Alaskasta. Lori arvosteli sweepstake-luokat ja junior handlerit. Edessä oli melko pitkä lentomatka ja ilahduin kovasti, kun Kolsin Anne lupautui matkakaveriksi.

Elokuun 8. päivä sitten suuntasimme Islannin kautta kohti Kanadaa. Näyttelyjärjestäjät toivoivat, että olisimme siellä jo keskiviikkona, niin meillä olisi torstai aikaa toipua matkasta. Lori arvosteli torstaina sweepstake-luokat ja minun vuoroni oli arvostella sitten perjantaina ja lauantaina. Näyttelyn järjestäjät olivat nähneet kovasti vaivaa ja olivat hyvin vieraanvaraisia. Meidät noudettiin kentältä ja vietiin hotelliin, missä odotti herkkukori. Torstaina tutustuimme hieman kaupunkiin. Edmontonissa oli kova helle, mutta siihen olimme jo onneksi tottuneet täällä Suomessa.

Perjantaiamu enteili myös hellepäivää ja sen lisäksi Edmontonin yllä oli savuverho, koska British Columbiassa oli kovat metsäpalot ja savua tuli Edmontoniin saakka. Näyttelypaikka oli Whitemud Equine Centre, jossa oli laajat nurmikkoalueet. Kehä oli somistettu ankojin ja kukkasin. Oli myös melko suuri telta, jonka alla oli tuomaripöytä, mutta myös tilaa näytteilleasettajille odottaa varjossa koiransa arvostelua. Arvostelusteemi on hyvin erilainen kuin meillä. Onneksi minulla oli apuna erittäin kokenut ja tehokas kehätoimitsija. Ensimmäisenä päivänä arvostelin seuraavat luokat: Junior Puppy, Senior Puppy, 12-15 kk vanhat koirat, 12-18 kk vanhat koirat, Kanadassa kasvatetut, näytteilleasettajan kasvattamat, avoimet sekä veteraanit 7-9 v, veteraanit 9-11 v ja veteraanit +11v.

Päivän päätteeksi piti sitten valita Winner Male/Female sekä varakoirat niille. Arvostelut kirjoitettiin joka luokassa neljästä sijoittuneesta koirasta. Koska minulle oli alun perin kerrottu, että heillä on englantilais-

amerikkalais- sekä skandityyppisiä flatteja, niin odotin melkoista kirjoa kehään, mutta yllätyin todella positiivisesti siitä, että ei ne erot niin suuria ole kuin ehkä joskus aiemmin on ollut. Trimming- ja esitämistyylit vain on erilainen. Koiria esittää melko usein myös ammattihandlerit. Päivän päätteeksi valitsin parhaaksi urokseksi (Winner Male) Ch. Dyffryn's Atrousin, joka esitettiin Bred by Exhibitor -luokassa. Varaksi tuli 12-18 kk vanhojen luokassa kilpaillut Birdztheword Too Humble To Brag. Narttujen parhaaksi valikoitui Heirborn Right Proud, joka oli tullut USA:sta kilpailemaan ja jonka isä on Suomessa kasvatettu. Varaksi tuli 9-12 kk vanhoissa nartuissa kilpaillut Blacklace Opal Goddess Of Fire.

Perjantapäivä oli alkuveryttyä lauantailla, sillä silloin kehään tulivat perjantain Winner-koirien ja veteraanien luokkavoittajien lisäksi Specials-luokkien koirat. Vaikka kehä oli suuri, niin kaikki koirat eivät sopineet yhtä aikaa rinkiin seisomaan, vaan piti tehdä ulko- ja sisärinki, koska sääntöjen mukaan oli otettava kaikki koirat kehään aluksi. Nopean silmäilyn jälkeen sain sitten jakaa koirat niin, että ne tulivat ryhmissä uudelleen arvioitaviksi. Mielestäni Specials-luokat olivat haasteellisia, koska koiria oli niissä paljon ja ikäjakauma erittäin suuri. Specials-luokissa kilpailivat valiot, mutta Kanadassa voi valiksi tulla jo pentukin ja sitten tietysti mukana oli veteraani-ikäen ehtineitä.

Rotunsa parhaaksi valitsin 3-vuotiaan uroksen Ch. Duenorth Spring Loaded. Se oli kauttaaltaan tasapainoinen, tyylikäs ja hyvin rakentunut uros. Lioittelematon ja hyvä liikkuja. Vastakkaisen sukupuolen parhaaksi valitsin jo veteraani-ikäisen nartun GCH Bramatha Under Pressure. Narttu oli noin 8-vuotias ja edelleen upeassa kunnossa. Kaunis feminiininen pää ja erinomainen runko ja liikkui hyvällä jäntevällä askeleella. Sekä ROP että VSP olivat myös kooltaan rotumääritelmän mukaisia. Select dog -voittajaksi valitsin uroksen GCH Rowansgaard Paint It Black ja narttujen Select Bitch oli niin ikään veteraaniluokassa kilpaillut GCH TCH Glaindu's Song Of My Heart. Kehätoimitsijana

Kuva 1 ROP: Ch. Duenorth Spring Loaded – ”3-vuotias uros, kauttaaltaan tasapainoinen, tyylikäs ja hyvin rakentunut, lioittelematon ja hyvä liikkuja”

Kuva 2 VSP: GCH Bramatha Under Pressure – ”n. 8-vuotias narttu ja edelleen upeassa kunnossa, kaunis feminiininen pää, erinomainen runko ja liikkui hyvällä jäntevällä askeleella”

Kuva 3: ”Meillä oli myös hieno tilaisuus päästä seuraamaan sunnuntaina pidettyä paikallista koetta.”

toiminut Terry kertoi tämän jälkeen, että saan jakaa kuusi Award of Merits -palkintoa ja ne menivät seuraaville koirille: Heirborn Right Proud, GCH Windy Hill God Of Fire, GCH Blazingstar Galwey, GCH Blacklace Opal Isle Of Maaya, GCH Blazingstar Black Bubbly ja Dyffryn's Atrous. Yksi näistä Award Of Merits -palkinnon saaneista oli kahtena päivänä peräkkäin BIS ja kolmantena päivänä RYP2 (erikoisnäyttelyn yhteydessä siellä oli kaikkien rotujen näyttely neljänä päivänä). Se oli viime vuoden voitokkain amerikkalainen uros ja kun se tuli kehään, niin siihen koiraan kyllä katse nauliutui. Ammattihandlerin käsissä se oli vaikuttava näky, mutta valitettavasti sen pää ei ollut mielestäni riittävän rodunomainen, että olisin voinut laittaa sen voittamaan, mutta kaikki muu siinä koirassa oli kyllä hienoa.

Niin oli hienot näyttelypäivät saatu päätökseen. Illalla oli illalliset yhdessä näytteilleasettajien kanssa ja samassa yhteydessä pidettiin myös nk. hiljainen huutokauppa, jossa myytiin monenlaista flattivarua. Lorilla ja minulla oli ilo kertoa siitä, mitä mieltä olimme heidän koiristaan. Olin todella positiivisesti yllättynyt rodun tasosta siellä. Useimmat koirat olivat kooltaan rotumääritelmän mukaisia ja monilla oli kauniit päät ja ilmeet. Koirat olivat erinomaisessa lihaskunnossa. Narttujen kohdalla tosin joillekin piti mainita hieman tuhdista kunnosta. Kanadassa käytössä oleva rotumääritelmä hyväksyy tasapurenan ja suhtautuu hyvin kriittisesti liialliseen trimmaamiseen. Minä tuki FCI-tuomarina arvostelen FCI-rotumääritelmän mukaan, mutta silti ei tarvinnut purenoista nipottaa ja mielestäni turkitkin olivat kauniisti siistitty näyttelyä varten. Niin siellä kuin meilläkin ongelmana oli pystyt ja lyhyet lantiot. Myös pystyjä lapoja ja suoria olkavarsia oli jonkin verran. Rungon pituudet olivat mielestäni kohtuullisen hyvät ja vain pari liian lyhyttä rintakehää löysin tästä suuresta joukosta. Näyttelyn ilmapiiri oli rento ja koirat käyttäytyivät hienosti kehässä. Oli mahtava kokemus päästä arvostelemaan koirat heidän erikoisnäyttelyssään.

Meille oli myös järjestetty hieno tilaisuus päästä seuraamaan heidän koettaan, joka pidettiin sunnuntaina. Aikaisin aamulla meidät haettiin hotellista ja suuntasimme Edmontonin ulkopuolelle järven rantaan. Helle oli väistynyt juuri tuoksi päiväksi ja vettä satoi sekä ukkosti. Kokeessa oli kolme eri luokkaa ja kokeessa käytettiin kuollutta riistaa. Koiran lähetyspaikka oli mäen päällä. Ensimmäisessä luokassa koira sai olla kytkettyä ja sille tehtiin kaksi ykkösmarkkeerausta maalle sekä sitten myöhemmin veteen. Tärkeätä oli, että koira palautti riistan käteen. Toisessa luokassa oltiin samalla mäellä ja koira pidettiin vapaana ja sille tuli kaksoismarkkeeraus maalle. Ohjaaja sai päättää kumman koira hakee ensin. Myös veteen tuli kaksoismarkkeeraus. Kolmannessa luokassa ohjaajalle annettiin puusta tehty ase ja ohjaaja oli ampuvinaan kaksoismarkkeerauksessa heitetyt linnut. Tässä markkeeraustehtävässä oli toinen koira vesiosuudessa odottamassa. Myös veteen tuli kaksoismarkkeeraus. Lisäksi oli vesiohjaus, jossa kaaveet olivat häirintänä. Uintimatka ei ollut pitkä, mutta moni koira pyrki menemään rantaa pitkin ja toivottavaa oli, että koira olisi uinut suoraa linjaa pitkin riistalle. Monenlaisia suorituksia nähtiin päivän aikana ja joitakin hienoja onnistumisia myös. Sää oli haasteellinen ja tuomari joutui välillä keskeyttämään kokeen, kun ukkonen oli liian lähellä.

Kaiken kaikkiaan vietimme reissussa kymmenen päivää ja Edmontonin nähtävyyksien tuli tutuksi. Oli hienoa tavata uusia flattiharrastajia ja vaikka välimatka Suomen ja Kanadan välillä on pitkä, niin toivottavasti vielä joskus tapaamme jälleen.

Kirsi

Flattien pohjoismaiden mestaruuskilpailu 12.-13.10.2018 Ruotsi, Vittsjö

Valioreissu Ruotsiin

Sileäkarvaisten noutajien vuotuinen Pohjoismaiden mestaruuskilpailu järjestettiin tänä vuonna 12.-13. lokakuuta Etelä-Ruotsissa Vittsjön pienessä maalaispitäjässä. Perinteisesti kyseisessä tapahtumassa on ollut jokaisesta neljästä Pohjoismaasta (Ruotsi, Norja, Tanska ja Suomi) yksi neljän koirakon joukkue, jotka kilpailevat joukkueestaruudesta NOME-B -kokeessa ja yksilömestaruudesta NOME-A -kokeessa. Tänä vuonna tapahtumaa oli kuitenkin kehitetty niin, että yhä useammalla flatilla olisi mahdollisuus päästä mukaan hienoon kansainväliseen rotutapahtumaan. Tänä vuonna joukkueestaruus kilpailtiin WT-kokeena, johon jokaisesta maasta sai osallistua kaksi kolmen koirakon joukkuetta ja yksilömestaruus kilpailtiin taas NOME-B -kokeena, jossa oli kaikki 24 koirakkoa mukana. WT-kokeessa sovellettiin IWT-sääntöjä.

Suomessa joukkueiden kokoaminen tehtiin niin, että kaikki halukkaat saivat ilmoittaa koiransa mukaan ja kuusi parhaimmat tulokset saanutta koiraa valittiin mukaan edustamaan Suomea. Joukkueet yhdistyksemme muodosti niin, että kolme parhaata tulokset omaavaa koiraa sijoitettiin Suomen ykkösjoukkueeseen ja seuraavaksi parhaat tulokset saaneet koirat

Suomen kakkosjoukkueeseen. Matkaan lähti siis kaksi kolmen koirakon joukkuetta.

Joukkueemme matka alkoi keskiviikkona 10.10. jolloin lähdimme iltalaivalla Turusta kohti Tukholmaa. Laivaan päästyämme nautimme buffetissa illallisen ja sen jälkeen siirryimme hytteihin lepäämään, koska seuraavana päivänä olisi edessä kuuden tunnin ajomatka läpi Ruotsin. Saavuimme myöhään iltopäivällä Vittsjöhön ja pienen levon jälkeen lähdimme tekemään viimeistelytreenit koirille. Sää oli Etelä-Ruotsissa yllättävän kuuma +18 ja aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta. Suomalaiset jo viileämpään ilmanalaan totuneet koiramme olivatkin melko kuumissaan juostessaan pelloilla ja hyppiessään idyllisten kiviaitojen yli. Lähdimme siis vielä etsimään uittopaikkaa, jossa koirat saisivat jäähtytellä itseään. Illalla kaikki joukkueet kokoontuivat illanviettoon keskuspaikalle ja kun itse olin jo neljättä kertaa mukana Suomen joukkueessa, olikin mukava tavata muiden maiden edustajia, joista suurin osa oli jo entuudestaan tuttuja. Tällä kerralla ruotsin puhuminenkin sujui vaivattomasti, kun olin saanut ahvenanmaalaisen Benitan kanssa jo ajomatkan aikana varsinaisen kielikylvyn.

Perjantai 12.10. valkeni varsin sumuisena ja utuisena, mutta auringon säteet näkyivät jo heti aamusta usvaverhon läpi. Koe tulisi muodostumaan viidestä rastista ja jokaisella rastilla oli oma tuomari. Kaikkien rastien odotuspai- kalla oli kaavakuva tulevasta tehtävästä, joten joukkueet pystyivät tekemään suunnitelman kuka koirista suorittaa minkäkin osan rastista. Oma joukkueeni oli arvonnessa saanut numeron 8, eli olimme joukkueista viimeinen. Kaikki joukkueet tulisivat etenemään rasteilla samassa järjestyksessä eli odotusta oli luvassa.

Ensimmäisellä rastilla oli markkeeraustehävä jokaiselle koiralle. Seisoimme rivissä noin 60 m päässä leveästä ojasta. Ojan reunaa kulki metsästäjä, joka ampui matkan aikana kolme riistaa maastoon samalle puolelle oja kuin missä koirakot olivat. Metsästäjä poimi damit pois ja sen jälkeen hän kääntyi ja lähti kävelemään uudelleen ojan vartta samaan paikkaan, josta oli alun perin liikkeelle lähtenyt. Matkan aikana hän ampui kolme riistaa, mutta nyt pudotukset tulivat leveän ojan toiselle puolelle. Jokainen koiria vuorollaan nouti yhden pudotuksista ja noudon jälkeen metsästäjä jatkoi taas matkaansa. Joukkueemme selvisi tehtävästä melko mukavasti ja vain yhdellä koiralla

Suomea ja Suomen sileäkarvaisia noutajia upeasti mestaruuskisassa edustaneet joukkueemme:
Team 1: Katja Villikka & FI KVA NO KVA Gilliam's Gold White Pigeon Game – Vappu, Heli Pitkälampi & FI KVA Filurin Tarina – Rina ja Kari Halla-Aho & Blackpicks Hurricane – Aaltonen (kuva vas.)
Team 2: Minna Mäki-Valkama & Filurin Torojolli – Mortti, Benita Sundblom & Feedback's Black Pearl – Astrid, ja Jan-Erik Eriksson & Svartalwen's Zaia Sonja – Sonja (kuva oik.)

oli ongelmia ojan ylittämässä ja hajualueen jättämisessä.

Toisella rastilla oli luvassa kahdelle koiralle muistimarkkeeraus ja kolmannelle ohjaus markkeerausten ohi noin 120 m päähän. Tehtävä alkoi niin, että metsästäjä käveli pellon reunaa ja ampui kaksi riistaa matkan aikana pellon reunassa olevan ojan takana olevaan varsin tiheään pusikkoon ja vielä kolmannen riistan peltoon, joka jäi sinne "haavakkona". Ensimmäisenä suoritusvuorossa oli Heli ja Rina, joka ottivat tuon "haavakon" pellosta. Tämän jälkeen Kari laittoi Aaltosen hakemaan

toisen muistimarkkeerauksista. Tässä vaiheessa ei ollut väliä kumman damin koiria pusikosta tuo. Pienen ohjaamisen jälkeen Kari sai Aaltosen oikealle alueelle ja kauempana ollut dami löytyi. Vapulle jäi siis lähempi tiiviimmässä pusikossa ollut dami, jota Vappu siellä sitkeästi ja itsenäisesti metsästä. Aikaa meni melko paljon, mutta apua koiraa ei tullut kyselemään, mikä ilmeisesti miellytti tuomaria, koska saimme melko hyvät pisteet. Tältäkin rastilta joukkueemme oli saanut kaikki damit talteen. Jatkoimme hyvillä mielin eteenpäin. Tässä vaiheessa joukkueet siirtyivät lounaalle.

Kolmas rasti oli walk up -tehtävä, jossa jokaiselle koiralle tuli ykkösmarkkeeraus lähetyksalueen oikealle ja ohjaus vasemmalle puolelle. Päätimme aluksi, mitkä ohjaukset kukin koiraa tulee ottamaan ja markkeeraukset tulivat sitten sen mukaisesti. Vappu aloitti markkeerauksella ja Aaltonen otti lähimmän ohjauksen. Sen jälkeen Rina otti markkeerauksen hieman kauempaa kuin mihin edellinen oli tullut ja Vappu ohjauksen jonkin verran kauempaa kuin missä edellinen ohjauspaikka oli ollut. Lopuksi Aaltonen otti vielä markkeerauksen, taas hiukan kauempaa kuin missä edellinen

pudotuspaikka oli ollut ja Rina ohjauksen noin 120 m suoraan eteenpäin lähetyspaikalta. Tältä rastilta lähdimme varsin tyytyväisenä, koska markkeeraukset olivat menneet jokaisella koiralla hyvin ja samoin ohjaukset yhtä lukuun ottamatta. Kaikki damit kuitenkin tallessa ja sehän tässä oli tärkeintä.

Neljäs rasti oli tammimetsässä jyrkässä rinteessä. Metsä oli maaginen ja siellä tuli voimakkaasti tunnelma, että kohta ratsastaa Robin Hood joukkoihin vastaan. Tällä rastilla kahdelle koiralle tulisi markkeeraustehtävät ja yhdelle ohjaus. Päätimme niin, että Kari ottaa Aaltosella suoran ykkösmarkkeerauksen, Heli ottaa Rinan kanssa muistimarkkeerauksen ja Vappu laitetaan ohjaukselle.

Tehtävä alkoi niin, että jyrkän rinteiden alaosaan lähetyspaikasta vasemmalle tuli pudotus noin 40 m päähän ja tuo jätettiin muistiin. Viistosti vasemmalle eteen noin 70 m matkalle rinteiden alaosaan tuli toinen pudotus ja laukaus oikealle ylemmäs rinteeseen päin. Jälkimmäinen markkeeraus noudettiin saman tein pois ja tämän jälkeen laitettiin koira noutamaan ohjaus suoraan lähetyspaikasta rinnettä pitkin, matkaa oli noin 100 m **päästä** pienen kummun takaa eli koiraa ei nähnyt sen ollessa riistalla. Oli vain luotettava, että koira pysyy oikealla alueella. Lopuksi viimeisenä suoritusvuorossa ollut koira nouti vielä ensimmäisen pudotuksen, joka oli jäänyt muistiin. Joukkueemme onnistui tässä rastissa erinomaisesti. Neljä rastia takana ja kaikki damit tallessa. Tunnelma oli joukkueessa korkealla!

Viides ja viimeinen rasti oli rannassa. Kaikki muut joukkueet olivat jo siis suorittaneet omat tehtävät ja rannassa olikin reilusti yleisöä joukkueemme saapuessa suorituspaikalle. Koirakot laitettiin riviin ja oikealle rantakaisliikkoon tuli drive, mutta kaikki pudotukset sieltä kerättiin pois.

Tämän jälkeen jokainen koira suoritti vesiohjauksen, muiden koirien ollessa passissa pienen matkaa päässä. Vesiohjausmatkat olivat 60-80 m lahden vastarannalle. Aaltonen ja Rina saivat damit pois varsin helposti ja tyylikäästi. Vapulle jäi viimeinen dami ja jouduin tekemään melko paljon töitä koiran ohjaamisessa, koska Vappu sai vainun Rinan ohjauspaikalta ja olisi ehdottomasti halunnut mennä sinne tarkistamaan paikan. Koiran kääntyessä minuun päin saamaan ohjeita, aurinko paistoi sitä suoraan silmiin ja koiran kääntäminen oikealle oli työvoitto, mutta lopulta sekin dami saatiin pois ja joukkueemme tuuletti ”HYVÄ MINÄ, HYVÄ ME, HYVÄ MEIDÄN JOUKKUE!” Vain kaksi joukkuetta oli päivän aikana saanut kaikki damit talteen ja toinen niistä oli meidän joukkue.

Palkintojenjako oli illallisen yhteydessä. Kahdella parhaalla joukkueella oli täysin samat pisteet, mutta meille oli aamulla ilmoitettu, että ensimmäisen rastin pisteet ratkaisivat voittajan ja näin ollen joukkueestaruus meni Norjaan, Suomen ykkösjoukkue tuli toiseksi ja Ruotsi kolmanneksi.

KaLiVetPhotography2018

Suomen joukkueiden pisteet:

Rina: 19, 15, 14, 19, 20

Vappu: 19, 14, 18, 16, 15

Aaltonen: 7, 10, 15, 20, 18

Mortti: 8, 16, 12, 8, 16

Sonja: 18, 12, 14, 20, 18

Astrid: 0, 18, 15, 0, 0

Kokonaisuudessa päivä rullasi eteenpäin hyvällä vauhdilla ja vaikka kaikki koirat kiersivät rastit samassa järjestyksessä, ei rasteille joutunut juurikaan odottelemaan toisen rastin jälkeen. Oma joukkueeni kun oli viimeinen kaikista, niin kahdelle viimeiselle rastille pääsimme suoraan odottamatta vuoroa lainkaan. Kuitenkin tuomarit antoivat hyvin aikaa koiralle osoittaa haluaan metsästä ja tässä olikin minusta yksi suurimmista eroista suomalaisen WT-kokeeseen. Suurin osa pudotuksis-

ta tai ohjauksista oli sellaisessa paikassa, että koiran todella piti itsenäisesti metsästä riista, koska ohjaaja ei tiennyt tarkasti, missä kohtaa dami oli. Lisäksi koiralle annettiin aikaa ja jos tuomari katsoi, että koira tekee oikealla alueella töitä, ei haitannut, vaikka aikaa kului. Lisäksi pisteisiin ei juuri vaikuttanut nopeus vaan vain se, pitkö koiraa auttaa tehtävässä vai ei.

Lauantaina kilpailtiin sileäkarvaisten noutajien pohjoismainen yksilömestaruus. Koirakot oli arvottu edellisenä iltana kuuteen neljän koirakon ryhmään. Jokaisessa ryhmässä olisi siis yksi edustaja kustakin maasta. Koe oli monessakin suhteessa hyvin erilainen kuin tyypillinen suomalainen NOME-B -koe. Suurimpana erona se, että koe suoritettiin pääosin tuossa neljän koiran ryhmässä ja se, että kokeesta puuttui kokonaan tyypillinen suomalainen laaja-alainen hakutehtävä. Päivä oli minulle henkilökohtaisesti erittäin tärkeä ja

itselleni se oli kauden päätavoite ja tätä koetta varten oli tehty liki vuosi työtä. Odotukset olivat todella korkealla.

Koe alkoi noin puolen kilometrin mittaisella walk upilla. Neljän koirakon ryhmä lähti liikkeelle rivissä pitkin kaislaista ja ohdakkeista kesantopeltoa ja mukana oli kaksi tuomaria sekä ”jahtipäällikkö”. Walk upin aikana jokaiselle koiralle tuli vuoron perään ykkösmarkkeeraus ja parille ohjaus vastakkaiseen suuntaan ja seuraavaksi toinen pari suoritti saman tyyppiset tehtävät ja toinen pari oli passissa. Tämän jälkeen jokaiselle koiralle tuli vastakkaiseen suuntaan samat tehtävät, mutta hieman pidemmällä matkalla eli ykkösmarkkeeraus ja ohjaus. Koe oli vasta alussa ja koiralle oli siis tullut jo neljä noutoa. Oma koirani suoritti ensimmäiset markkeeraus- ja ohjaustehtävät helposti, mutta toista markkeerausta koirani ei harmikseni havainnut lainkaan. Osoitin sille kädellä suunnan ja sain damin helposti talteen. Toisen ohjaustehtävän koirani suoritti vaivattomasti.

Walk upin jälkeen siirryttiin hakutehtävään, joka oli hyvin eri tyyppinen kuin se, mihin olemme Suomessa tottuneet. Jokaiselle koiralle osoitettiin pitkässä heinäpellossa alue, jonne oli sijoitettu neljä damia. Koiran sai laittaa ohjaamalla alueelle noin 70 m päähän, jonka jälkeen sille annettiin käsky tehdä itsenäistä hakua, koska ohjaaja ei tiennyt, missä damit todellisuudessa sijaitivat. Vappu suoriutui tästä tehtävästä helposti ja haki kaikki neljä

damia samassa ajassa, kun parini onnistui löytämään vain kaksi.

Hakutehtävän jälkeen koe jatkui niin, että toinen pareista siirtyi passiin ja toinen teki vesimarkkeerauksen ja -ohjauksen. Kaksoismarkkeeraus tehtiin pelloilta ojan ja metsäisen kummun yli kaislikkoon. Näkyvyys pudotusalueelle oli siis heikko ja ohjaajan tuli luottaa koiransa. Matka pudotusalueelle oli noin 70 m. Tämän jälkeen käännyttiin vasemmalle ja suoritettiin ohjaus yli leveän ojan ja pellon yli metsän reunana, jonne matkaa oli noin 80 m. Vappu suoritti markkeeraustehtävän täysin itsenäisesti ja ohjaukselle käytin pari kolme käskyä. Koe oli mennyt mallikkaasti ja myös tuomari vaikutti tyytyväiseltä. Minulle tuli siis jo tässä vaiheessa vahvasti tunne, että hyvin meni.

Kahdeksan koiraa valittiin loppukilpailuun, jossa ratkottiin yksilömestaruus. Tehtävä oli melko erikoinen loppukilpailun tehtäväksi eli korkean kivimuurin taakse tuli kaksoismarkkeeraus ja koiran tuli noutaa molemmat damit. Useilla koirilla damien löytäminen metsästä kesti kovin kauan ja yleisö alkoi valua kesken loppukilpailun pois katsomosta. Oma koirani löysi molemmat damit, mutta ensimmäisen löytäminen kesti kauan ja toisen otin ohjaamalla helposti talteen. Tiesin kuitenkin, että sillä suorituksella ei palkintosijaa tule. Suurin lataus minun kohdalla oli kuitenkin jo ohi ennen loppukilpailua, sillä olin valmistautunut koko vuoden tuota B-koetta varten.

Pohjoismaiden mestaruus – Helin ja Minnan matkakertomus

Lähetäänkö Ruotsiin? EI! Lähetäänkö Ruotsiin? EI. Lähetäänkö Ruotsiin? No jos päästään... Ja niinhän siinä kävi, että keskiviikkona huomasi seisovani kassien kanssa pihalla odottamassa kyytiä. Kyytihän oli mitä tunnelmallisin, kun samaan citymaasturiin tungetaan kolme koiraa, neljä ihmistä ja niiden muutaman päivän tavarat. Kari ja Pirjo varmistivat, ettei takapenkki tappele ajomatkalla sijoittamalla koirien häkit meidän väliin ja tavaratkin saatiin tetris-peli taitoja hyödyntäen tungettua melko kivuttomasti suksiboksiin. Laivaankin ehdittiin ajoissa.

Ensimmäinen tosikriisi meinasi iskeä heti aamulla Ruotsin puolella, kun puhelinaddikti huomasi, ettei liittymällä pääsyytkään enää nettiin. Onneksi asiakaspalvelu pelasti, koska muuten olisi 6h ajomatka voinut olla niin pitkä, ettei siinä olisi enää turva-aidat auttaneet. Muuten matka rullasi mukavasti ja päiväselvää saapui eteemme Skänen läänin kyltti. Perhoset pölähti vatsaan ja mieleen tuli, että olisiko sitä voinut vain pitää päänsä ja jäädä kotiin kannustamaan.

Tunnelma ympäristössä oli hyvin lämmin ja tuttavallinen ja tulipa siinä samalla todettua, että olisi sitä voinut muutakin ruotsin tunneilla tehdä kuin pelaila risti-nollaa. Illallisella miel-

tä lämmitti erityisesti tapahtumalle painettu oma olut, jota kilistelimme innoissamme.

Seuraavana aamuna pitikin sitten herätä tosi toimien eteen. PANIIKKI! Olihan meidän oma ihana kakkospoppomme saanut arvonnassa numeron 2, eli aikaa paniikin selättämiseen oli vain vähän. Jalat tutisten marssin muiden mukana rastille, jossa Benita ja Jan-Erik onneksi käänivät tuomarin puheet minulle suomeksi. Ekalta rastilta poistuessamme alkoi paniikki hellittää ja innostus nostella päätään. Siitä eteenpäin se oli silkkaa riemua, ilma oli kaunis, maastot upeat ja oi että miten kivaa kun sai omalla joukkueella mennä ja suorittaa. Aivan älyttömän upeaa! Rastit kulkivat jouhevasti ja sitten kaikki olikin suureksi pettymykseksi ohi.

Lähdimme seuraamaan ykkösjoukkueen rasteja ja hienolta näytti. Varsinkin viimeisellä rastilla, kun Rina teki niin upean ohjauksen, että yleisöltä pääsi sponttaanit hurraat ja aplodit. Hienoa työtä tekivät Katja ja Vappu, päivän toinen koirakko, jotka saivat damin ylös viimeiseltä rastilta. Mukavasti meni myös Karilla ja Aaltosella. Mieli korkealla jäimme odottamaan tuloksia. Päivän aluksi oli ilmoitettu, että tasapisteiden sattuessa 1. rastin suoritus ratkaisisi ja niinhän siinä kävi, että norjalaiset

Fokus oli jo ihan muualla siinä vaiheessa kun astelin lähetyspaikalle. Nyt jälkikäteen ajatellen, olisi vaan pitänyt ottaa ensimmäinenkin dami ohjaamalla pois.

Yksilömestaruudessa Ruotsi otti kaksoisvoiton. Yksilömestaruus kruunattiin Gisela Fuchs & Zebulons Karrakata, toiseksi tuli Anna-Lena Wendt & Svartalwen's Friia Aska ja kolmanneksi norjalainen Bjarne Holm & Waternuts High and Might. Suomalaisista puolet sai tuloksen B-kokeesta. Jan-Erik ja Sonja saivat hienon VOI2-tuloksen ja Heli ja Rina VOI3. Vappu sai VOI1-tuloksen ja valitui tällä tuloksella myös Ruotsin käyttövalioksi. Tunnelma oli korkealla, koska Suomeen oli saatu uusi Pohjoismainen käyttövalio!

Muut suomalaisista olivat lähteneet kotimatalle jo iltapäivällä omien starttien jälkeen. Jan-Erik toki jäi vielä Ruotsiin, koska hän oli saanut paikan seuraavana päivänä A-kokeesta, jossa Sonja saikin hienosti A1-tuloksen ja tuli Ruotsin flattien A-koemestaruudessa toiseksi. Palkintojen jaon jälkeen minä ja Benita lähdimme ajamaan kohti Tukholmaa ja monen pysähdyksen jälkeen saavuimme satamaan noin klo 1:30. Muutaman tunnin nukuimme autossa ja puoli seitsemän aikaan pääsimme laivaan lämpimään ja aamupalalle ja hyttiin nukkumaan. Olipa reissu!

Joukkueet kiittävät Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:tä matkan tukemista ja toivottavat flattikansalle rauhallista joulunodotusta.

Katja & Vappu

veivät hiuksen hienosti voiton meidän ykkösjoukkueemme ollessa tasapistein toisena.

Lauantaipäivä alkoi kauniina auringon paistaessa ja lämpötilan ollessa +25 astetta. Yksilökilpailu suoritettiin 4 koirakon porukoissa. Suoritus alkoi walk-upilla, jossa jokaiselle tuli kaksi markkeerausta ja kaksi linjaa. Tämän jälkeen tuli haku ja sen jälkeen vielä kakkosmarkkeeraus ja ohjaus ja sitten suoritus olikin jo ohi. Suomalaisilla meni taas hienosti ja Katja porskutti finaaliin, saaden Ruotsista ykköstuloksen ja tehden Vapusta Pohjoismaiden käyttövalion. Wau ja Onnea!

Sunnuntaina oli vielä vuorossa A-koe, jossa tuli taas Suomelle menestystä Jan-Erikin ja Sonjan tullessa toiseksi. Onnitellut!

Reissu meni siis kaiken kaikkiaan niin tulosellisesti kuin muutenkin upeasti. Vanha viisaus: ”aina oppii uutta, kun lähtee kotoa pois” pitää kyllä todella paikkansa ja mukaan jäi läjäpäin mahtavia muistoja, joita muistella kun rantää vihmoa taivaalta.

Kiitos joukkueoverit, toivottavasti nähdään samoissa merkeissä – vaikka Norjaan en kyllä todellakaan lähde, en...

Heli Pitkäjärvi & Minna Mäki-Valkama

Surkeenjärvi, Korpilahti 10.-14.7.2019

Flattien Kesäleiri 2019

Matkailutila Surkeenjärvi on mahtavan idyllinen paikka metsän keskellä, Surkeenjärven rannalla. Paikka on tunnettu myös erinomaisen maukkaasta keittiöstään!

Kesäleiri on Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n vuosittain järjestämä tapahtuma, jossa tarjotaan koulutusta eri lajeissa torstaista sunnuntaihin. Leiri on tarkoitettu kaikille flattiharrastajille vasta-alkajasta metsästäjään ja kokemattomasta kokeneeseen kokeissa kävijään. Leirillä osallistut erilaisiin koulutuksiin oman koirasi kanssa – oman kiinnostuksesi mukaan. Iltaisin vietetään flattihenkistä aikaa muiden leiriläisten kanssa. Ohjelmassa on myös erilaista järjestettyä toimintaa. Leiri sopii kaiken ikäisille ja tasoisille koirille. Jos et ehdi leireilemään moneksi päiväksi, niin voit osallistua koulutuksiin ja tapahtumiin myös päiväkävijänä. Seuraa www.flatti.net ja fb-sivuja.

Merkkaa Kesäleiripäivät jo nyt kalenteriisi!

Tervetuloa kaikki joukolla mukaan Flattien Kesäleirille myös ensi kesänä!

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry jäsenasiat ja tilitiedot

Jäsenasiat -> www.flatti.net/jarjesto/jasenasiat

Jäsenenä saat yhdistyksen jäsenlehden kotiisi 4 kertaa vuodessa sekä etusijan yhdistyksen järjestämiin kokeisiin, koulutuksiin ja tapahtumiin.

Jäsenmaksut 2019

Varsinainen jäsen	25 €
Perhejäsen	6 €
Pentuejäsen	10 €
Liittymismaksu	15 €
(ei koske pentuejäseniä)	

Kasvattaja saa 10% alennuksen ostaessaan Tarvikemyynnistä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n pentuvälityksessä oleville pennuille tarvikkeet pentupakettiin (pilli, pillinauha, dummy, talutin). Kasvattajan liittäessä uudet pennun omistajat pentuejäseniksi, saa uusi jäsen lahjakortin, jolla saa 10% alennuksen ensimmäisestä Tarvikemyynnin ostosta.

Osoitteenmuutokset

-> www.flatti.net/jarjesto/jasenasiat/osoitteenmuutos
Osoitteenmuutoksesta voi ilmoittaa järjestön nettisivulla tai sähköpostitse: jasenasiat@flatti.net.

Kuvapankki

Flattiviestin toimituksella on kuvapankki, jonne jokainen voi ladata omia flattikuviaan rotujärjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut, facebook). Julkaistuissa kuvissa mainitaan kuvaa-ajan nimi. Kuvapankkiin pääset osoitteesta: www.flatti.net/flattiviesti/kuvapankki

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n tilitiedot

Tarvikemyynti: FI45 5620 0920 4247 35
Jäsenmaksut: FI23 5620 0920 4247 43
Yleistili (näyttely, nome ja muut):
FI28 5620 0920 4247 50 / OKOYFIHH

Löydät meidät myös Facebookista!

Pentuvälitys

Hanna Hujanen 040 578 9523
Sanna Lahtinen 040 731 0831

Olemme toimineet pentuvälittäjinä vuodesta 2012 lähtien. Ota rohkeasti yhteyttä: pentu@flatti.net, tai tule nykäsemään hihasta kokeissa ja tapahtumissa, jos jotakin kysyttävää tulee mieleen.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n Pentuvälityksen sivuilta osoitteesta: www.flatti.net/pentuvälitys löytyvät ohjeet kasvattajille pentueiden ilmoittamiseen pentuvälitykseen ja listat suunnitteilla olevista sekä astutetuista ja syntyneistä pentueista. Sivulta löydät ohjeita myös flattipennun ostajalle.

©Kaija Leinonen

ELÄINLÄÄKÄRIN
KOTIKÄYNNIT UUDELLAMAALLA
050 5129490

Liikkuva eläinklinikka
kotiovellesi tai treenikentälle.

Soita tai laita
viestiä ja kysy lisää.

ELL Laura Rajakallio
www.petmobiili.fi

MEJÄ SM 2018 – Kisassa mukana kaksi flattia!

Metsästyskoirien jäljestämiskokeiden Suomen mestaruus järjestettiin syyskuun viimeistä edeltävänä viikonloppuna Tammelassa, Mustialan koulutilalla. Kennelpiirien karsintakokeista tiensä Suomen mestaruuskokeeseen oli raivannut tänä vuonna ilahduttavasti myös kaksi sileäkarvaista noutajaa. Salpausselän kennelpiiriä edusti skn Peppermint Jewell Victoria, ”Taika” ja Uudenmaan kennelpiiriä edusti sku Akiro von der Thörlhöhe ”Vesper”. Molemmat koirat olivat ensikertalaisia SM-kokeessa ja ensikertalainen oli myös Taikan omistaja Lea Ojala.

Lauantain karsintakoe käytiin todella haastavissa olosuhteissa. Sääennustukset pitivät kutinsa ja jäljestyssuoritukset tehtiin erittäin kovassa ja puuskaisessa tuulessa, kovien vesisateiden huuhdellessa verijälkeä koko armaan päivän. Sunnuntain finaalikokeessa sää oli onneksi suotuisampi.

Flattien lippua piti kunniakkaasti ylhäällä Taika, joka selvitti tiensä finaaliin, ollen karsintakokeessa viides tuloksella VOI1, 45 pistettä. Vesperin suoritus kariutui riistan jäljille ja kun kovatasoisessa porukassa koiralle tuomitaan kaksi hukkaa eli kolmostulos (VOI3, 27 pistettä), ei kärkisijoille ole asiaa. Vesper jätettiin tyyliä karsinnan viimeistä edelliselle sijalle.

Käytännön jäljillä Vesperin kanssa useasti käynyt omistaja Marko Saarni ei peitellyt pettymystään, kun Vesper ei lunastanut paikkaansa finaaliin. ”Vesper on ollut tällä kaudella todella hyvä ja varmistanut otteitaan hienosti. Minulla oli todella luottavainen olo ja tiedän, että koira on hyvä jäljestäjä. Teimme myös tosi hyviä treenejä ennen koetta. Makuut Vesper merkkasi kaikki esimerkillisesti. Joten kyllä tämä vähän harmittaa, kun kauden huonoin suoritus sattui juuri SM-kokeisiin.” Saarni on kuitenkin iloinen kun toinen flateista pääsi finaaliin. ”Aina on hienoa kun flatti menestyy, vaikkei olisi omakaan. Loppujen lopuksi flatteja on kuitenkin aika vähän mukana näissä kovissa kisoissa. Ja onhan tämä mejä sellainen suuri perhe – vaikkei oma koira pärjäisikään, niin aina jonkun kaverin koira kuitenkin pärjää.” lisää Saarni nauraen.

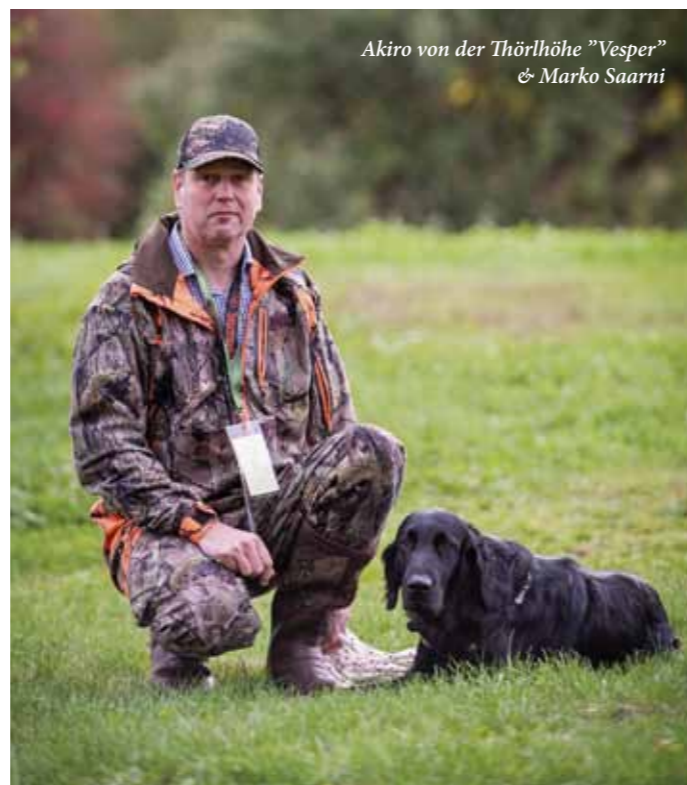
Taikan omistaja Lea Ojala puolestaan oli suorastaan tyrmistynyt kun hänelle selvisi, että Taika on finaaliin. ”Ei voi olla totta! Finaaliin! Meidän Taika!” Lean mukaan Taika oli tehnyt karsinnassa tavanomaisen suorituksen, mutta Lea ei ollut uskonut sen riittävän sentään finaaliin saakka. ”Nyt taisivat olla tuurit meidän puolella”, iloitsi Lea. Taikalle huono sää ei vaikuttanut niin paljon kuin muille, eikä Taikan jäljelle sattunut ilmeisesti niin paljon riistaa.

Sunnuntain finaaliin Taika ja Lea tekivät todella hienon suorituksen ja jäivät vain täpärästi mitalikolmikron ulkopuolelle, neljänneksi tuloksella VOI1, 47p. Tuomarin mielestä jälkipari oli kulkenut jälkeä hieman liian ripeästi. Lea oli kuitenkin syystään tyytyväinen. ”Vaikka minua jännitti kovasti, osasin silti keskittyä suoritukseen. Päätin ottaa lähdön uusiksi, kun Taika tuntui keskittyvän johonkin muuhun ensimmäisellä yrityksellä. Se kannatti! Toisella lähdöllä oli ihan eri meininki ja fokus juuri siinä missä pitikin! On se vaan – aina se yllättää. Meidän Taika” Lea vähän liikuttuu.

Ensi vuonna MEJÄN Suomen mestaruus järjestetään Pöytyällä, Kaidanojan kartanon tiluksilla, jälleen syyskuun toiseksi viimeisenä viikonloppuna. Lean ja Taikan, tai ainakin Lean on myös silloin tultava paikalle, sillä Taika sai vuodeksi haltuunsa Benita Sundblomin MEJÄ Suomen mestaruuskokeen parhaalle flatille lahjoittaman ”Tilda’s VP” -kiertopalkinnon. ”Kyllä me yritetään ainakin, että tultaisiin Taikan kanssa molemmat” toteaa Lea iloisesti!

Peppermint Jewell Victoria, ”Taika”
& Lea Ojala

Akiro von der Thörlhöhe ”Vesper”
& Marko Saarni

Metsästyskoirien jäljestämiskokeiden Suomen mestaruus on vuosittain syyskuun toiseksi viimeisenä viikonloppuna järjestettävä MEJÄ-kauden huipentuma, joka kokoaa yhteen lajin harrastajat ympäri Suomen. Kilpailuun osallistuvat kunkin kennelpiirin edustajat, jotka on valittu kennelpiirin mestaruuskokeen perusteella, valitsijamiestä tai jäljestämistoimikunnan toimesta. Koe järjestetään voimassa olevien virallisten MEJÄ-sääntöjen mukaisesti kaksiosaisena. Lauantaina järjestetään karsintakoe, jonka perusteella kuusi parasta koirakkoa jatkavat sunnuntaina kilpailtavaan finaaliin. Lisäksi finaalikokeeseen on osallistumisoikeus edellisen vuoden Suomen mestarilla. Karsintakokeessa jokaisen koiran suoritusta arvostelee tuomaripari, jonka antama pistekeskiarvo ratkaisee koirien paremmuusjärjestyksen. Sunnuntain finaaliin koirat arvostelee kokeen ylituomari yksin ja valitsee parhaimman koiran Suomen mestariksi.

Kennel Heilurihännän toivottaa joulurauhaa ja kaikkea hyvää vuodelle 2019!

Onnittelemme valionarvon saaneita kasvattejamme:

Heilurihännän Autumn Wizard
Heilurihännän Limerick
Heilurihännän Wise Tiger
Heilurihännän Eye Of The Tiger
Heilurihännän Tiger's Hope
Heilurihännän Cool To Be Me
Heilurihännän I'm So Cool
Heilurihännän Cool And Clever

Iso kiitos kasvattiemme omistajille hyvästä yhteistyöstä!
Erytiskiitokset Tomi & Tanja & Pirjo yhteistyöpentueista! Nyt on aika rauhoittua
joulun viettoon ja sitten taas flattimaisesti täysillä eteenpäin ensi vuonna.

C.I.E. JMV-11 Heilurihännän Ranger Peak ”Simo”, © Jin Kaakinen – Ansun kuvat

Aika: 18.11.2018 klo 13.00

Paikka: Sokos Hotel Ilves, Hatanpään valtatie 1, Tampere

- Kokouksen avaus
Järjestön puheenjohtaja Mari Mamia avasi kokouksen klo 13:15.
- Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
Työjärjestys hyväksyttiin muutoksitta.
- Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri
Ehdotettiin ja valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Mari Mamia ja sihteeriksi Miia Koski.
- Valitaan kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa
Ehdotettiin ja valittiin pöytäkirjantarkastajiksi Marko Saarni ja Riitta Hynninen.
- Valitaan kaksi (2) ääntenlaskijaa
Ehdotettiin ja valittiin pöytäkirjan tarkastajat toimimaan tarvittaessa ääntenlaskijoina.
- Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
Todettiin kokous laillisesti kokoon kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.
- Valitaan hallituksen puheenjohtaja seuraavaksi kalenterivuodeksi
Ehdotettiin ja valittiin puheenjohtajaksi seuraavan kalenterivuoden ajaksi Mari Mamia.
- Valitaan hallituksen varsinaiset jäsenet erovuorossa olevien tilalle sekä seuraavaksi kalenterivuodeksi kaksi (2) hallituksen varajäsentä
Erovuoriset hallituksen jäsenet ovat Anne Haverinen, Heidi Troberg ja Piia Piiparinen. Ehdotettiin ja valittiin hallituksen jäseniksi seuraavalle kaksivuotiskaudelle Anne Haverinen, Piia Piiparinen ja Nina Onufriew. Varajäseniksi ehdotettiin ja valittiin Raisa Hartikainen ja Miia Koski.
- Valitaan kaksi (2) tilintarkastajaa ja heidän varajäsenensä
Ehdotettiin ja valittiin toiminnantarkastajiksi Pasi Kempainen ja Riikka Kaleva, varatoiminnantarkastajiksi ehdotettiin ja valittiin Tom Saura ja Kirsi Launomaa.
- Määrätään liittymismaksun, varsinaisen jäsenen sekä perhejäsenen jäsenmaksun suuruus seuraavalle kalenterivuodelle
Hallituksen esitys jäsenmaksuiksi seuraavalle kalenterivuodelle hyväksyttiin.
Liittymismaksu 15€ (ei koske pentuejäseniä), varsinainen jäsen 25€, perhejäsen 6€ (ei omaa lehteä), pentuejäsen 10€.
- Päätetään tarvittavat toimikunnat ja valitaan niille puheenjohtajat
Hallituksen esittämien toimikuntien puheenjohtajiksi ehdotettiin ja valittiin:
JALOSTUtoimikunta: Kirsi Nieminen
NOME-toimikunta: Minsu Rauramo
MEJÄ-toimikunta: Miia Koski
NÄYTELYtoimikunta: Piia Piiparinen
ULKOMUOTOTUOMARtoimikunta: Riitta Niemelä
- Esitetään toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavalle toimintavuodelle 2019
Toimintasuunnitelmaan päätettiin tehdä korjaus: Flattikisälli (ALO) ja Juniorimestaruus, Etelä-Suomi.
Talousarvio toimintavuodelle 2019 hyväksyttiin muutoksitta
- Valitaan edustajat Suomen Kennelliitto ry – Finska Kennelklubben rf:n kokouksiin.
Ehdotettiin ja valittiin edustajaksi Suomen Kennelliiton kokouksiin Mari Mamia ja hänelle varaedustajaksi Marjut Sirén.
- Käsitellään hallituksen tekemät esitykset ja aloitteet
Hallituksen esittämiä esityksiä ja aloitteita ei ollut.
- Käsitellään kokouksen hyväksymät muut asiat ottaen huomioon yhdistyslain 23§:n määräykset
Muita asioita ei ollut.
- Kokouksen päättäminen
Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 13:35

Puheenjohtaja
Mari Mamia

Sihteeri
Miia Koski

Pöytäkirjan tarkastajat

Marko Saarni

Riitta Hynninen

Teksti: Heidi Vainio

Lukukoira

Lukukoira-toiminta on osa eläinavusteista toimintaa. Koiran tehtävänä on kuunnella ja olla läsnä. Koira ei arvostele eikä korjaa virheitä. Tällä tavoin saadaan lukija rentoutumaan ja ajan kuluessa lukeminen kehittyy ja paranee. Toimintaa järjestetään pääosin kirjastoissa yhteistyössä koulujen kanssa. Tätä ei tule sekoittaa eläinavusteiseen terapiaan, joka on osa tavoitteellista, ammatillista kuntoutusprosessia. Lukukoiraohjaajan ei tarvitse olla minkään alan pätevytynyt ammattilainen. Toiminta on alkanut Yhdysvalloissa vuonna 1999 ja Suomeen se on tullut 2010. Kaarinan kirjastossa työskentelivät Suomen ensimmäiset lukukoirat vuonna 2011.

Millainen koira sopii lukukoiraiksi?

Koiran tulee olla perusterve, rokotettu, rauhallinen ja koiran sekä omistajan suhteen tulee olla hyvä. Koiran tulee osata käyttäytyä muiden koirien seurassa ja pitää lapsista. Koira ei saa olla pelokas, eikä missään tapauksessa aggressiivinen. Sen tulee suhtautua rennosti äkillisiin tilanteisiin eikä se saa säikkyä esim. kovia ääniä tai muita yllätystilanteita.

Lukuhetki

Opettaja ja lukija ovat yhdessä valinneet luettavan kirjan. Hetki kestää yleensä n. 10 min. Jotkut lukijat rapsuttavat koiraa, toiset istuvat hiekan kauempana. Koiran ohjaaja on tilanteessa mahdollisimman passiivinen ja huomaamaton. Itse luen jotain tai kudon. Jos lapsi kysyy jotain niin vastaan, mutta lukemisen sujuvuuteen en mitenkään kiinnitä huomiota. Koira ei tilanteessa ole koskaan käskyn alla. Vaan se saa itse valita paikan, istuuko vai makaako. En myöskään pidä makupaloja hetkessä mukana, koska flattini on niin perso ruualle, että sen jälkeen hetki olisi pelkkää herkkujen kerjuuta.

Mitä työ antaa?

Toiminta koiran kanssa on vapaaehtoistyötä, eli emme saa tästä mitään palkkaa. Tämä työ antaa itselle mielihyvää ja on ilo olla mukana edistämässä pienen ihmisen oppimista. Tämän päivän maailma on usein kovin vaativa ja toisinaan voi olla jopa hyvinkin arvosteleva. Tällä toiminnalla toivon, että saan antaa näille lapsille palan vahvempaa itsetuntoa ja onnistumisen iloa.

Me olemme nyt flattini Valon (Black Hugh's Midnight Sonet) kanssa käyneet Taivassalon yhtenäiskoulussa joka tiistaiamu syyskuun alusta lähtien. Aikaa tämä vie 1h/viikko. Meille lukemassa käyvät 2. luokan lapset. Oppilaita on sen verran vähän, että nyt alkaa toinen kierros. On mielenkiintoista nähdä miten lapset tulevat rohkeammaksi ja alun ujous häviää. Kun tulemme koulun pihaan jo silloin rientää lapset silitämään ja rapsuttelemaan koiraa. Yleensä myös kerrotaan onko kotona koiria ja mitä koiria.

Kiinnostuitko? Mikäli lukukoira-toiminta sinua kiinnostaa, niin lisätietoa saat kennelliiton sivuilta www.kennelliitto.fi/koirat/lukukoirat. Sieltä löytyy myös oman alueen lukukoiraavastaavat ja heidän yhteystiedot. Kannattaa myös olla yhteydessä oman paikkakunnan kirjastoon ja kouluun, koska lukukohteet kuitenkin haetaan itsenäisesti. Suosittelen kaikille lämpimästi tätä toimintaa! – Heidi & Valo

©Heidi Vainio

©Markku Kastepohja

”Koiran tehtävänä on kuunnella ja olla läsnä. Koira ei arvostele eikä korjaa virheitä. Näin saadaan lukija rentoutumaan ja ajan kuluessa lukeminen kehittyy ja paranee.”

”Tämän päivän maailma on usein vaativa ja toisinaan hyvinkin arvosteleva. Tällä toiminnalla toivon, että saan antaa näille lapsille palan vahvempaa itsetuntoa ja onnistumisen iloa.”

Flattien taipumuskoee Hattulassa

Suomen Sileäkarvaiset noutajat ry järjesti noutajien taipumuskokeen 6.10.2018 Hattulassa, lähellä Hämeenlinnaa. Tuomariksi saatiin Jyrki Halme. Minä pääsin soutuveneeseen heittämään lokkeja ja katsomaan osaaavien koirien hienoja suorituksia. Linkki kokeen kuva-albumiin löytyy sivun www.flatti.net/toiminta/taipumuskoee lopusta.

Kokeeseen ilmoittautui 16 flattiä, joten muun rotuiset pääsivät valalle. Koepäivään mennessä 3 flattiä joutui peruuttamaan, näiden tilalle pääsi 2 labradoria ja 1 kultainen. Flateista 1-vuotiaita oli 5 kpl, 2-vuotiaita 2 kpl, 3-vuotiaita 4 kpl ja 4-vuotiaita 2 kpl. Koepaikkana oli kesämökki pienen järven rannalla. Vesityöhön lähetettiin melkein mökin portailta ja hakuruutu oli takapihalla – kätevää!

Kaikki koirat olivat hyvin sosiaalisia ja tulivat mainiosti toimeen toisten koirien ja ihmisten kanssa.

Tuomari hyväksyi kaikkien koirien vesityön ja kaikki jäljelle päässeet myös toivat kanin. Hakuruudun selvitti tasan puolet koirista (8/16), flattien osuus oli jopa hiukan parempi (7/13). Siis 6 flattiä pääsee starttaamaan uudestaan taippareissa. Variksia kohteli kaltoin 3 flattiä ja 2 labradoria, 1 flatti piilotti variksen, 1 flatti ei tuonut variksia ollenkaan ja 1 flatin haku oli tehotonta (kauimmainen jäi tuomatta).

Tuomari Jyrki Halmeen terveiset:

Kiitos vielä, että sain tulla arvostelemaan Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n koetta Hattulaan. Kokeessa hyväksytyjen määrä 8/16 eli puolet on melko normaali tulos taipumuskoekessa.

Riistan rikkominen on aina vakava virhe noutajalla, olipa kyseessä mikä tahansa noutajarodustamme ja siksi olen hyvin tarkka, miten koira kohtelee riistaa. En tiedä, onko flattien riistan käsittely huonontunut vai parantunut. Jalostustoimikunnalla lienee tietoa ja tilastoa asiasta. Riistaa rikkovia koiria on ikävä kyllä aina ollut ja tulee aina olemaan. Miten siihen pitäisi puuttua, onkin sitten toinen juttu.

Parempaan suuntaan ollaan flattien kanssa menty ”mörköjen” näkemisessä jälkitehtävässä. Myös flattien kokeessa kaikki jäljelle päässeet selvisivät tehtävästä.

Kokeessa oli mukana oikeinkin hyvin toimivia flatteja, joita lisäksi ohjattiin todella mukavalla tavalla. Toki myös muutama epäonnistuminenkin osui päivälle. Flatti ei eroa mielestäni toista isoista noutajaroduista. Kokonaisuudessa kokeesta jäi positiivinen kuva. Tunnelma oli leppoisaa ja mukava. Toimitsijat olivat päteviä ja koelue oli hyvä.

Haastattelin muutama osallistujaa:

Tanja Porttikallio ja Tarmo 4 v

Nyt on vuorossa kolmannet taipparit; ekassa Tarmo pääsi jäljelle, toisessa riista meni rikki. Tarmoa käytetään käytännön metsällä. Näyttelyistä on saatu 3 sertiä. Jännitti, mutta usko läpimenoon jos molemmilla pysyy hermot kurissa. Taipumuskoee on sopivan tasoinen. Ehkä jatkan nomessa tai WT:ssä.

Tuula Vainio ja 3-vuotias flattinarttu Suri

Taippareissa kolmatta kertaa. Eka kerralla fasaanit olivat outoja, toiset taipparit loppuivat kierähtämiseen riistan päällä. Sertit on hankittu, joten muotovalion arvo voisi tulla tänään. Noutamista on treenattu penusta alkaen, kotoa löytyy mm. riistapakastin. Suri on nopea ja kiihkeä, joten sitä on hyvä rauhoitella silittämällä ennen lähetystä. Ehkä jatkavat nomen parissa.

Mikaela Burgos ja flattinarttu Viuhkis 2v

Viuhkis on Mikaelan ensimmäinen noutaja ja on taippareissa toista kertaa, ekalla kerralla kani jäi metsään. Ovat treenanneet paljon malttia ja passissa oloa. Vaikeinta ollut luovutuksen kanssa. Mikaela luottaa koiraan ja toivoo, ettei itse sössi kokeessa. Hän innostui nomesta käydessään katsomassa kasvattajan koesuorituksia. Taipumuskoee on sopivan tasoinen.

Markku heittää veneestä lokin Heidi Vainion Uunolle

Rina Laanti ja 14 kk flattinarttu Katla

Katlan ensimmäiset taipparit, flatteja Rinalla on ollut vuodesta 1982. Koira ei ole vielä käynyt metsällä. Rina piti Katlan koulutuksessa puolen vuoden tauon, tämän jälkeen luovutukset tulivat käteen. Jatkossa osallistuu nomeen, mutta ei WT:hen.

Marika Moilanen ja 15 kk flattiurossa Peetu

Toiset taipparit, ensimmäisellä kerralla Peetu ei tuonut kania. Edellisen flatin kanssa 6 vuotta sitten taipparit meni ekalla yrityksellä läpi. Peetu osaa, läpimeno on kiinni siitä miten sen pää kestä. Pennusta asti ovat treenanneet perusjuttuja, taippareneja tehneet tänä kesänä.

Vastaava koetoimitsija Veera Jääskeläinen vastasi myös kysymyksiini:

Oliko taipparien järjestäminen kova homma?

Mikä järjestämisessä on työläintä?

Taippareiden niin kuin muidenkin kokeiden järjestämisessä on aina oma vaivansa. Riippuen paikasta missä järjestetään ja kuinka paljon apua saa muilta. Tällä kertaa oma työni oli kohtuu helppoa, koska paikka oli meidän mökki ja sijaitsee lähellä minua. Eväät teki anoppi ja lämpöisen ruuan mummuni. Se vähensi omaa työtäni huomattavasti. Jos olisin joutunut tekemään kaiken itse, niin homma olisi ollut huomattavasti työlämpää.

Aamupäiväryhmän sosiaalinen osuus

Kaikista työläin päivä on yleensä koetta edeltävä. Silloin käydään laittamassa opasteet, katsotaan paikat, täytetään koepaperit loppuun, tehdään eväät, yms. Ihmiset eivät oikein taida ymmärtää, että me kaikki koetoimitsija/sihteerit/kokeiden työntekijät teemme tätä vapaaehtoisesti, omalla vapaa-ajalla. Me emme saa tästä palkkaa. Mun mielestä jokaisen, joka kokeissa aikoo käydä, kannattaisi käydä talkoilemassa, se avaisi silmiä ja opettaa paljon. Mulla on harvemmin ollut ongelmia saada kokeisiin työntekijöitä, mutta tiedän, että sekin on joskus erittäin haastavaa.

Mitä saat tapahtumasta?

Kokeen järjestämisestä tulee hyvä mieli. Toiseksi ajattelen myös, että jos mä teen toisille kokeen, niin ehkä joku tekee joskus mullekin. Jos meitä vapaaehtoisia ei olisi, niin ei olisi kokeitakaan tai vaihtoehtoisesti niistä tulisi erittäin kalliita. Haluan toki myös antaa panostukseni noutajalle metsästyskoirana.

Paljonko riistaa kuluu kokeessa?

Näihin taippareihin oli varattu 25 varista, 8 lokkia ja 4 kania. Kaikki ei toki kulunut, mutta talkoolaiset saivat ottaa sulatettuja riistoja mukaansa jos halusivat.

Onko koe mielestäsi helppo vai vaikea?

Näyttääkö koe hyvin koiran taipumukset?

Mun mielestä taipparit ovat sopivat mittaamaan koirien taipumuksia. Koiran ei vielä tarvitse hirveästi osata, mutta harvalla ne taipparit kuitenkin menee läpi ihan ilman treenaamista. Taippareissa käy toki koiria joilla on selkeästi omaan silmään hyvät taipumukset, mutta sitten yhteistyö ohjaajan kanssa rakoilee ja siitä tulee ongelmia (riistan rikkomisia, karkailua, palautusongelmia) ja paperiin tulee hyläty. Toisaalta noutajan kuuluu toimia yhteistyössä ohjaajansa kanssa, joten en missään nimessä toivo, että taippareita muutettaisiin.

Pitäisikö taippareita kehittää? Miten?

Omasta mielestäni taipparit ovat tällaisenaan sopivat. En toivo niihin muutoksia. Toivoisin, että mahdollisimman moni meistä flatti-ihmisistä kävisi koiransa kanssa taippareissa. Usein pienellä vaivalla ja treenillä koirat pääsevät jo näyttämään taipumuksiaan. Mitään rakettitiedettä hän taipparit eivät ole – hyväksytyyn tuloksen saa lähes flatti kuin flatti. Ainakin haluaisin uskoa niin. Se nollakin sieltä on mun mielestä parempi kuin se, ettei koira ole edes käynyt kokeilemassa.

Veeran terveiset:

Toivon, että jokainen joka omistaa jonkun noutajan, ymmärtää, ettei sitä ole jalostettu pelkäksi sohvaaperunaksi. Flattiä ei ainakaan! Taippareihin treenaamisella oppii tuntemaan koiransa paremmin ja koira saa toteuttaa itseään. Nyt vaan kaikki käyttämään pitkä talvi hyödyksi ja taippareihin treenaamaan! Ulkoilu tekee hyvää ja pitää mielen virkeänä. Koetta ei kannata pelätä, kukaan meistä ei syö teitä.

Mikaela Burgosin Viuhkis palauttaa variksen.

Rina Laantin Katla noutamassa rannalta heitettyä lokkia.

Bentley Flying Spur palauttaa kanin Petri Matintalolle.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n 6.10. taipumuskokeen läpäisseet flatit

EE JMVA TLNJW-18 Almanza Easy Action
ohj. Kirsi Halme, NOU1

Dantaran Everything She Wants
ohj. Tuula Vainio, NOU1-> FI MVA

LV MVA Heilurihännän I'm So Cool
ohj. Tanja Porttikallio, NOU1-> FI MVA

Harvahampaan On Top Of The World
ohj. Marika Moilanen, NOU1

Flatout Hirnu Rakas
ohj. Mikaela Burgos, NOU1

Almanza Ain't No Cure For Love
ohj. Rina Laanti, NOU1

Bentley Flying Spur
ohj. Petri Matintalo, NOU1

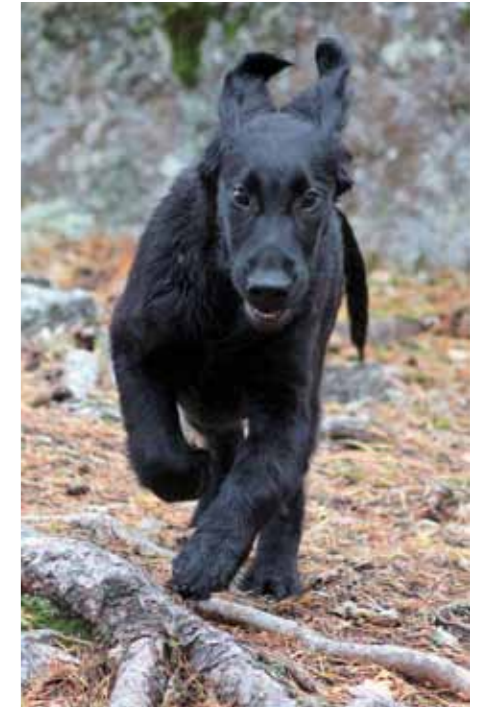
Pentu tuli taloon osa 2

Teksti: Aija Liikkanen

Kuvat: Erkki Putti ja Kaija Leinonen

Elämä on kohdallaan, kun on taas pentu talossa. Se myllää sylissä, kun tulet töistä kotiin ja makaa vieressäsi sohvalla haluten rapsutuksiasi. Sen iloisuus ja pirteys on niin tarttuvaa ja huomaat toivovasi, että saisit edes riipauksen sen valtavasta energiasta.

Loma loppuu ja täytyy alkaa miettimään, miten järjestellään pennun hoitamiset, jos molemmille sattuu pitkiä työpäiviä. Onneksi olin jo ennakkoon kysynyt työpaikalla lupaa viedä Helinä toimistolle.

Toimistopäivä, pentu, lelut, puruluut ja peti autoon. Helinä ovelta irti ja hirmu ravia kohti ihmisiä. Kaikki tervehdittiin riemulla. Lauran kanssa rakensimme lastentarhan toimiston takaosaan, portti väliin. Touhua riitti, silittäjiä riitti ja kun Helinä väsyi, niin petiin nukkumaan. Erinomainen järjestely.

Yhtenä aamuna anivarhain Helinä haluaa ulos, kyykkii ja kyykkii ja minulla huoli kasvaa, kaikki ei ole nyt kunnossa. Soitto eläinlääkärille ja aika heti kahdeksalta. Sitten pisanäytettä pyydystämään. Onneksi tuo vaiva hoituu lääkkeillä. Myöhemmin iltpäivällä molemmat uupuneina torkkumaan sohvalle. Minä nostin säälistä kipeän pennun viereeni - VIRHE - saman tien se oppi, kuinka sohvalla on mukavaa.

Olen päättänyt käyttämään vain kahta yöpaitaa vuorotellen. Helinä roikkuu aamuisin yöpaidan helmassa ja reijittää ne neulanterävillä hampaillaan. Samoin reikiä ilmaantuu muuallekin ja esim. WC-matto sai päivikal-

jun. Olohuoneesta on poistettu lähes kaikki ylimääräinen ja kauko-ohjaimet piilotetaan pois pennun ulottuvilta. Toistaiseksi suuria menetyksiä ei ole ollut.

Olin kysynyt Ekiltä, lähtisikö hän harjoittelemaan meidän kanssa. Minä tarvitsisin neuvoja Helinän opettamiseen. Koirakentällä ei syksyllä ollut juuri ketään ja kävimme silloin tällöin tekemässä pieniä harjoitteita. Pentu oppii nopeasti ja sen kanssa on mukava touhuta. Paikallaoloa, noutoja ja muita pieniä juttuja opeteltiin. Sitten saimme myös kotiläksyjä.

Yhtenä sunnuntaina Hely ja Jari tulivat käymään. Hely toi mukanaan kanin ja tarkoitukseni oli tutustuttaa Helinä kaniin. Lyhyt jälki ja Helinä jäljelle. Jälki ihmetytti, mutta kanille päästyään Helinä riemastui ja kaappasi kanin suuhunsa ja juoksenteli innokkaana aarretta kantaan. Lopulta sain kanin ja olin haljeta ylpeydestä.

Aamulla postinhakureissulla nurkan takaa ilmestyi fasaaniuro ja Helinä ja fasaani säikähtivät toisiaan ja juoksivat eri suuntiin. Helinä lintukoira??? Kohta kuitenkin Helinä kääntyi takaisin ja haisteli, mihin fasaani oli kadonnut ja haukkui rohkeasti, kun fasaani näkyi naapurin puolella.

Hoidettiin ensimmäiset matolääkitykset ja rokotukset, sitten toiset. Sen jälkeen lähdettiin hieman katukävelyille, kaikkea piti ihmetellä. Vierailtiin sisarellani, jonne lyhyt kävelymatka. Tämä reitti tuli Helinälle tutuksi ja nykyään se jo tietää, mihin matka johtaa.

Kävelymatkat ja metsälenkit ovat pidentyneet ja Helinän rohkeus on kasvanut. Syksyiset sienireissut ovat lempipuuhaa. Pikkukoira on kasvanut jo niin paljon, että pärjää melkein Pesoselle vauhdissa. Helinästä ja Pesosesta on muutenkin tullut ihana pari. Pesonen jaksaa jo melko pitkään leikkiä pennun kanssa. Täytyy ihmetellä, miten hellävarainen iso koira on pennulle. Toisin on Helinän kanssa, Pesonen vinkuu sen terävien hampaiden uhrina. Uskon silti, että Pesonen on tosi onnellinen saatuaan taas koirakaverin.

Elämä on kohdallaan, kun on taas pentu talossa. Se myllää sylissä, kun tulet töistä kotiin ja makaa vieressäsi sohvalla haluten rapsutuksiasi. Sen iloisuus ja pirteys on niin tarttuvaa ja huomaat toivovasi, että saisit edes riipauksen sen valtavasta energiasta.

Kasvattajailmoitukset

Kasvattajailmoitukset

Blackpepon
www.blackpepon.com

Tarja Kolkka, Valkeala
040 706 6659
blackpepon@gmail.com

- Sileäkarvaisia noutajia kaveriksi metsälle ja harrastuksiin -

Minna Latva, Noutajantie
20780 Kaarina
puh: 0400 842 998
majakkasaaren@gmail.com
majakkasaaren.wixsite.com/flatit

KENNEL NINJATÄHDEN
FLATCOATED RETRIEVERS

Satu Marins
Vehkakaipale
P. 0400 415515
satu.marins@hotmail.com
www.ninjatahden.com

www.facebook.com/ninjatahden

Kennel Mei Dan
Sileäkarvaiset noutajat näyttöön ja käyttöön vuodesta 1997

Nada Sandberg / Förby, Salo
040 7277922 / www.meidan.fi

Morrini Retrievers

Riitta Niemelä
Långvik
Kirkkonummi
040-7091133
riitta@morrini.net
www.morrini.net

Kennel Kevätniityn

Ann Leskinen / Pietarsaari / 050-338 3562 / ann.l@luukku.com

FLATTS kennel

Benita Björklund
Sandövägen 99, Östensö
68910 BENNÄS - PÄNNÄINEN
050 586 2128

flatts.kennel@multi.fi
www.flattskennel.weebly.com

Kennel Finnflats

Tuula Ehrman
0400 699 197
tuulaehrman@gmail.com

Heidi Vainio
0400 822 110
heidivainio@merityo.fi

www.finnflats.com

Metsänpeiton kennel

http://metsanpeiton.wixsite.com/metsanpeitonkennel

Dantaran
flatcoated retrievers

Laura Rajakallio
Kunnariantie 55
02740 Espoo
050 535 6926

laura.rajakallio@gmail.com www.dantaran.com

Huntstars
Kasvatettiin sileäkarvaisia noutajia metsästyksen ja harrastuksiin.

Sileäkarvaisia noutajia metsästyksen ja harrastuksiin

Kennel Biehkan

Jori Saastamoinen, 040 5020644
jori.saastamoinen@gmail.com
kennelbiehkan.weebly.com

Kasvattajaboxit vuodelle 2019

Kasvattajailmoitukset Flattiviestiin 15€/nro tai 40€/vuosi (4 nroa). Boxin koko 88x50 mm.

Varaa nyt paikkasi ensi vuodelle!

Aineistot Flattiviestin toimitukseen xx.01. mennessä. Flattiviesti 1/2019 ilmestyy 19.9.2018.

Voit käyttää vuoden 2018 kasvattajaboxia, lähettää uuden valmiin boxin tai lähetä vain haluamasi teksti ja kuva/logo, niin taitamme sinulle valmiin ilmoituksen, josta saat vedoksen hyväksyttäväksi ennen painoa.

Aineistot osoitteeseen: flattiviesti@gmail.com. Lähetä varauksen/aineiston mukana myös maksukuitti.

Koiranäyttelyissä koiraihmissen asiassa vuodesta 1995. Kauttamme saat monipuolisesti kaiken näyttelyihin, kotiin ja harrastamiseen. Sivuillamme on esiteltynä murto-osa tarjonnasta; ota rohkeasti yhteyttä ja kysy lisää tai tule tapaamaan meitä näyttelyyn. Löydät meidät myös facebookista.

tarja.dogfani@gmail.com
040 5009718

Dogfani dogfani.fi

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI49874/14, s. 23.1.2014
FI MVA Nerelius Beautiful Disaster

i. SEJV-12 Flat Castle's Exy Westbound Sign
e. Nerelius Edge Of Glory

Kasvattajat: Joakim & Mikael Nerelius
Omistajat: Christina Kiuru & Marko Nikkonen

SERTIT:

05.05.2016 Akaa, Tiina Illukka
14.05.2016 Mikkeli, Jaana Hartus
29.04.2017 Ruovesi, Pirjo Aaltonen

NOUI:

06.06.2015 Asikkala, Pasi Majuri

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI29035/15, s. 21.5.2015
C.I.B FI MVA SE MVA(N) EE MVA EE JMVA EEJV-16 EEV-16
Dantaran Emotional Rescue

i. C.I.B FI MVA EE MVA EE JMVA EEJV-14
Dantaran Daily Bonus
e. C.I.B FI MVA EE MVA EE JMVA EEJV-14 EEV-16
Almanza Between You And Me

Kasvattaja: Laura Rajakallio
Omistaja: Jaana Rätty

CACIBIT:

21.05.2017 Hamina KV, Riitta Niemelä, Suomi
19.08.2017 Tallinna KV, Johnny Andersson, Ruotsi
20.08.2017 Tallinna KV, José Vidal Montero, Espanja
28.07.2018 Mikkeli KV, Lena Danker-Höglund, Suomi

Sileäkarvainen noutaja, narttu, EJ16854/15, s. 13.1.2015
FI JVA Goofytoop's Secret Love

i. Gilliam's Gold Son of Odin
e. Fusstail's Bonita Energica

Kasvattaja: Marika Strang
Omistaja: Liisa Keränen

MEJÄ VOI I:

17.06.2018 Ilmajoki, Toni Tunkkari
24.06.2018 Pudasjärvi, Marika Ahola
05.08.2018 Oulu, Kari Grönman

NÄYTTELY:

26.5.2018 Vaasa KÄY-EH, Sanna Kaven

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI31169/16, s. 23.3.2016
FI MVA Sniffens Hallaukko

i: C.I.E SE MVA(N) MV-14 DKV-14 Caci's Hit The Road Jack
e: C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LVJV-10 HeVW-17 PMVV-17
Sniffens Lumitähti

Kasvattaja: Miia Suppanen-Olkkola
Omistaja: Marina Sandström

SERTIT:

04.06.2017 Kauhajoki, Ylä-Mononen Satu
06.05.2018 Haapavesi, Korpela Reino
16.06.2018 Reisjärvi, Resko Eeva

NOUI: 02.07.2017 Maarit Nikkanen

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI56744/15, s. 12.10.2015
FI MVA LV MVA Huntstars Arctic Wind

i: C.I.E N EST GB UCH SE U(U)CH NV-14-17 KBHV-15
NORDV-15-17 TLNW-16 HEW-16-17 BENELUXW-18
Altaflats Ain't I'm A Dog
e. C.I.B. FI MVA EE MVA Sniffens Syystuuli

Kasvattaja: Satu Saarinen & Piia Piiparinen
Omistaja: PiiaPiiparinen, Jonna & Satu Saarinen

SERTIT:

04.03.2017 Kouvola, Maija Lehtonen
13.08.2017 Joensuu, Madsen Jessie Borregaard
19.08.2018 Heinola, Paavo Mattila

SERTI LATVIA:

15.10.2017 Valmiera, Tibor Havelka

NOUI:

02.06.2018 Kouvola, Tuija Hukkanen

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI23208/12, s. 3.3.2012
FI MVA FI KTVA-FS FI RTVA TK1 TK2 Jay-Jay's Iron Man

i: C.I.B FI MVA EE MVA EE JMVA BALTJV-09
Dantaran Curacao Blue
e: FI MVA Jay-Jay's Honeybee

Kasvattaja: Juha Junkala
Omistaja: Taru Kanerva

FI MVA:

21.05.2016 Koski TL, Kaven Sanna
13.05.2017 Koski TL, Tenson Helin
16.06.2018 Aura, Kriisk Kalvo

FI KTVA-FS:

26.03.2017 KT-V VOI EH SERT, Akaa, Böckerman Nadja
14.04.2017 KT-V VOI EH SERT, Tampere, Väänänen Mari
21.06.2018 KT-V VOI EH SERT, Lieto, Maines Hanna

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI22080/14, s. 23.3.2014
FI MVA Huntstars Hope

i: C.I.B C.I.E POHJ TVA POHJ MVA FIN MVA SE MVA DK MVA
FI TVA EE MVA EE VMVA LT MVA SE TVA NO TVA LT JMVA
LV JMVA EE JMVA LTJV-07 EEV-14 EEV-14 SEVV-14
TLNVW-15 TLNW-15 Flat Power Criminal Intent
e: C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LVJV-10 HeVW-17 PMVV-17
Sniffens Lumitähti

Kasvattaja: Satu Saarinen & Piia Piiparinen
Omistaja: Mira Kakko

SERTIT:

05.09.2015 Vantaa, Nicola Smolic
02.09.2017 Helsinki, Heli Siikonen
11.08.2018 Vesilahti, Jukka Kuusisto

NOUI: 23.05.2015 Salo, Risto Aaltonen

MEJÄ AVOI: 09.08.2015 Hailuoto, Mikko Taipaleenmäki
Hirvipää 2015

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI28879/16, s. 16.4.2016
FI MVA EE MVA BY MVA Noanarkin Fodiator Acutus

i: FI MVA Ravencrag Explorer
e: FI MVA EE MVA LV MVA BY MVA Noanarkin Tringa Totanus

Kasvattaja: Kaija Leinonen, omistaja: Anne Kolsi

SERTIT:

04.03.2017 Kouvola, Maija Lehtonen
01.05.2017 Lahti, Juha Putkonen
28.07.2017 Helsinki, Paula Heikkinen-Lehkonen
09.09.2017 Muurame, Alexander Shishkin
24.03.2018 Lahti, George Schogol

28.04.2018 Rakvere, Darko Drobnjak

24.02.2018 Minsk, Yulia Ovsyannikova
25.02.2018 Minsk, Lenka Frncová

NOUI: 25.05.2017 Mikkeli, Heli Siitari

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI42531/12, s. 2.7.2012
FI KVA Filurin Tarina

©Markku Kastepohja

i: SE MVA FI MVA Gunhills Jubilee Sensation
e: FI KVA Zebulons Windy Peg

Kasvattaja: Tiina Pikkuaho
Omistaja: Heli Pitkälä

VOI:

29.07.2017 Keuruu, Anu Mikkola
28.07.2018 Siikalatva, Tuija Hukkanen
04.08.2018 Kokkola, Vesa Hietikko

NKM: 18.08.2018 Kokkola, Vesa Turunen

NÄYTTELY: 27.10.2018 Seinäjoki, Arvid Göransson, ERI, SA

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI29033/15, s. 21.5.2015
FI MVA Dantaran Everything She Wants

Si. C.I.B FI MVA SE MVA(N) EE MVA EE JMVA EEJV-14
Dantaran Daily Bonus
e. C.I.B FI MVA EE MVA EE JMVA EEJV-14 EEV-16 Almanza
Between You And Me

Kasvattaja: Laura Rajakallio,
Omistajat: Christina Kiuru, Tuula Vainio & Marko Nikkonen

SERTIT:

27.08.2016 Helsinki, Viveca Lahokoski
08.10.2016 Tampere, Nina Skjelbred
24.03.2018 Lahti, George Schogol

NOU1: 06.10.2018 Hattula, Jyrki Halme

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI30324/15, s. 15.04.2015
FI MVA Trollskogen Come Together

i: O'Flanagan Tiger Chili
e: Toffedreams Galaxy

Kasvattaja: Mia Karttunen
Omistajat: Mia Karttunen, Antti Karttunen, Andreas Karttunen

SERTIT:

20.05.2018 Maalahti, Markku Kipinä
04.08.2018 Isokyrö, Hannele Jokisilta
27.10.2018 Seinäjoki, Arvid Göransson

NOU1: 09.09.2017, Pedersören Kunta, Jyrki Oikarinen

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI30438/15, s. 22.4.2015
FI MVA TK1 Morrini Falls Of Dee

©Senni Husso

i. C.I.B FI MVA EE MVA TLNW-13 Flat Power Fly Caster
e. FI MVA Toffedreams Rainmaker

Kasvattaja: Riitta Niemelä
Omistaja: Heidi Siipo

SERTIT:

09.07.2016 Oulu, Jari Partanen
08.04.2017 Vaasa, Joakim Ohlsson
06.05.2017 Oulainen, Paula Rekiranta

NOU1: 10.09.2016 Ossi Kähärä

TOKO: AVO1

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI28980/17, s. 17.5.2016
FI & EE MVA BALT & EE & LV & LT JMVA RTK1
Toffedreams For Gold And Rust

i: Calzeat Deal or No Deal, e: Toffedreams Leading Lady

Kasvattajat: Lena & Claes & Terese Sundqvist
Omistajat: Veera Jääskeläinen & Tiina Rasi

JUNIORISERTIT:

18.01.2017 Panevezys, Liettua, Yana Gavrilova
19.01.2017 Panevezys, Liettua, V. Pilikin
30.04.2017 Talsi, Latvia, Fedorov Valentin
10.09.2017 Haapsalu, Viro, Dina Korna

SERTIT:

23.07.2017 Saarijärvi, Hassi Assenmacher-Feyel
02.06.2018 Tallinna, Viro, Carina Östman

NOU1: 15.09.2018 Pälkäne, Katja Villikka

Rally-toko: RTK1

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI27702/11, s. 29.3.2011
FI JVA SE JVA RTK1 RTK2 Flatkiss Empress Evangeline

i. FIN & NO MVA BH Toffedreams Summit
e. FIN JVA BH Flatkiss Certain Secret

Kasvattaja: Christina Kiuru
Omistajat: Minna ja Anni Vornanen

MEJÄ VOI1:

24.05.2015 Ilomantsi, Markku Hassinen
19.06.2016 Joensuu, Juha Kalström
03.07.2016 Ilomantsi, Markku Hassinen

MEJÄ VOI1 Ruotsi:

26.06.2017 Kalix, Sara Beckman

NÄYTTELY:

28.05.2016 Joensuu, Muldoon John: SA, SERT, VACA

Muut tulokset: MH, RTK1, RTK2

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI28877/16, s. 18.4.2016
FI MVA BY MVA Noanarkin Formica Fusca

©Kaija Leinonen

i: FI MVA Ravencrag Explorer
e: FI MVA EE MVA BY MVA LV MVA Noanarkin Tringa Totanus

Kasvattaja & omistaja: Kaija Leinonen

SERTIT:

25.05.2017 Hämeenkyrö, Pia Itkonen
24.02.2018 Minsk, Yulia Ovsyannikova
08.09.2018 Minsk, Galina Strelkova
09.09.2018 Minsk, Oleg Yanchev

NOU1: 18.06.2017 Iitti, Juha Tenhunen
Suomen Sileäkarvaisten noutajien Juniorimestari 2018

NOME-B: 11.08.2018 Kouvola ALO 2. Anu Mikkola
(Kisällin 4. sija 2018)

MEJÄ: 19.08.2018 Uusikaupunki VOI3 Rauno Koskinen
(2018 Suomen Sileäkarvaisten noutajien mejämestaruuden 6. sija)

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI24893/12, s. 19.3.2012
FI MVA EE MVA BY MVA LV MVA Noanarkin Tringa Totanus

©Kaija Leinonen

i: Swallowsflight Ultimate-Spirit, e: Noanarkin Vanessa Cardui

Kasvattaja & omistaja: Kaija Leinonen

SERTIT:

15.08.2015 Raisio, Ronny Blomme
22.08.2015 Kouvola, Zvi Kupferberg
22.04.2017 Rautjärvi, Reia Leikola-Walden
25.11.2017 Narva, Eesti, Pero Bozhinovski
17.02.2018 Valmiera, Latvia, Jari Partanen
24.02.2018 Minsk, Valko-Venäjä, Yulia Ovsyannikova

NOU1: 07.06.2014 Raasepori, Petri Tuominen
Suomen sileäkarvaisten noutajien WT-flatti ja WT-tulokas 2017

NOME-B: ALO1 10.10.2015 Kemiönsaari, Petri Tuominen

NOWT: ALO1 05.07.2017 Ähtäri Heikki Nevalainen

MEJÄ: AVO1 03.06.2018 Marttila, Marika Raittinen

LTE: +206 Uusikaarlepyy 07.07.2018 Reijo Hynynen, Jorma Kerkkä

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI48705/14, s. 1.9.2014
C.I.B C.I.E FI MVA RU MVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA
RKFV Ninjatähden Black Smoke

i. C.I.B C.I.E FI MVA FI TVA EE MVA LV MVA EE VMVA
SE TVA EEVV-17 LTVV-18 EEVV-18 Fowl Reed's Blackpool
e. C.I.B FI MVA RU MVA RKFV Kvicksans Heaven Can Wait

Kasvattaja & omistaja Satu Marins

LT MVA 14.07.2018 Plunge, Radoslav Stoinov

BALT MVA 10.08.2018

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI38705/15, s. 10.6.2015
FI MVA Celtair Rumour Has It

i: FI MVA Sniffens Star Of Paronis, e: Celtair Ad Astra
Kasvattaja & omistaja: Jenni Juvén

SERTIT:

19.03.2017 Jyväskylä, Pia Itkonen

28.05.2017 Keuruu, Jaana Hartus

29.04.2018 Ruovesi, Astrid Lundava

NOUI: 16.06.2018 Juupajoki, Pasi Majuri

Valioilmoitukset

*Valiopalsta on jäsenille ilmainen. Lähetä valio-
ilmoituksesi osoitteeseen: flattiviesti@gmail.com
lehden aineistopäivään mennessä.*

Lähetä painokelpoinen, rajaamaton vaakakuva jpg-muo-
dossa. Kuvan tulee olla mahdollisimman suuri (300 dpi,
min. 1 Mt). Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä
suttuisiksi, emmekä valitettavasti voi niitä käyttää.

Lähetä valiokoirasta kuvan lisäksi seuraavat tiedot:

- sukupuoli
- koiran tittelit + virallinen nimi
- rekisteritunnus + syntymäaika
- koiran isän tittelit + virallinen nimi
- koiran emän tittelit + virallinen nimi
- koiran kasvattajan nimi
- koiran omistajan nimi
- ko. valioarvoon vaadittavat tulokset:
pvm, paikka ja tuomari
- voit ilmoittaa myös koiran korkeimman tuloksen
muista lajeista, esim. NOME-B ALO1, TOKO ALO1

Pidätämme oikeuden siirtää valioilmoituksen julkaisun
seuraavaan lehteen.

Kansainväliset valionarvot julkaistaan vasta vahvistamisen
jälkeen.

*vahvistamaton

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI53179/14, s. 17.10.2014
SE JVA FI JVA FI MVA LV MVA* Flatkiss Hottest Go-Getter

i. FIN & EE MVA BH TK1 Flatkiss Explosion Edison
e. FIN MVA TK1 TK 2 Nerelius Secret Garden

Kasvattaja: Christina Kiuru, omistajat: Minna ja Anni Vornanen

MEJÄ VOI1 Ruotsi:

23.06.2017 Kalix, Sara Beckman

26.06.2017 Kalix, Sara Beckman

26.06.2017 Piteå, Ulf Viklund

MEJÄ VOI1:

03.09.2017 Ilomantsi, Markku Hassinen

SERTIT:

05.06.2016 Jämsä, Helin Tenson

11.06.2016 Kouvola, Calverley Jane

06.08.2016 Kuopio, Kirsi Nieminen

07.08.2016 Kuopio, Andrzej Kazmierski

13.05.2017 Varkaus, Wil Hochstenbach

18.02.2018 Valmiera, Latvia, Ina Malecka

NOUI: 09.07.2017 Liperi, Niko Hiltunen

Muut tulokset: RT ALOHYV x 2

Tarvikemyynti

Koko valikoima ja tulevat uutuustuotteet: www.flatti.net.
Tarvikemyynti on mukana myös useissa yhdistyksen
tapahtumissa, lisätietoa nettisivuilta.

Tarvikemyynnistä kaikkea kivaa harrastuksiin!

DUMMYT

Kanidummy 3kg, vihreä	35,00
Dummy 1kg, punainen	15,00
Juhlavuoden dummy 250g	9,00
Firedog 250g	9,50
Firedog 500g	9,50
Dummy punainen	9,50
Dummy pentu 100g	7,00
Dummy juniori, lajitelma	7,00
Dummy pentu, lajitelma	5,50
Kanidummy 1kg	20,00
Dummy omalla tekstillä (minimitilaus 10 kpl)	16,00

TALUTTIMIT & PILLIT

Noutajatalutin 2m, beige, ruskea, sininen, vihreä	13,00
Koulutus/näyttelytalutin, musta, ruskea, valk., pinkki	8,00
Acme-pilli 211,5 useita värejä	10,00
FCR-pillihihna	3,00

TREENILIIVIT

Koot: miehet S ja L, naiset M ja L	75,00
------------------------------------	-------

MUUTA

Rotumääritelmävihko	12,00
Hihamerkki	3,00
Tarrat	2,00
Numerotasku, vaal.pun., viininpun., sin., ruskea, musta	5,00

Katso tuotekuvat osoitteesta: www.flatti.net/tarvikemyynti

Poistomyyntituotteet!

TUOTE	OVH	ALE	TUOTE	OVH	ALE
Parkkikiikko	9,00	5,00	Lippis, beige	15,00	12,00
Kylmäboxit	9,00	5,00	Pipo, useita värejä	15,00	10,00
Kangaskassi	8,00	4,00	Jätti morf-huivi, musta ja sininen	8,00	6,00
Sateenvarjo	11,00	9,00	Huppari, kuva selässä	40,00	30,00
			- punainen, naisten (2kpl M, 1kpl L)		
T-paita Real men, (3kpl M)	15,00	12,00	Huppari, Harvest	75,00	55,00
T-paita musta, naisten malli	20,00	12,00	- musta, naisten (2kpl XL, 1kpl XXL)		
- (1kpl S, 1kpl M, 1kpl L, 2kpl XL, 3kpl XXL)			- musta, miesten (1kpl M, 2kpl L)		
T-paita, classic	7,00	4,00	- punainen, naisten (1kpl M, 1kpl L, 1kpl XL)		
- punainen (2kpl L, 1kpl XL)			- harmaa, naisten (2kpl M, 1kpl L, 1kpl XXL)		
- musta, (2kpl S)	7,00	4,00	- harmaa, miesten (1kpl M, 1kpl L, 1kpl XL)		

Tilaaminen on helppoa: Tilaat tuotteet osoitteesta tarvike@flatti.net. Tilatessasi tuotteita ilmoita nimesi, osoitteesi, sähköpostiosoitteesi, puhelinnumerosi sekä tilattavat tuotteet ja kappalemäärät, vaatteissa koot ja värit, sekä jäsennumerosi (löytyy esim. Flattiviestin osoitetarrasta). Saat tilauksesi mukana viitteellisen laskun, jossa näkyvät sekä tuotehinnat että postituskulut. On erittäin tärkeää, että maksassasi käytät laskun viitenumeroa. Toimitusaika on noin 2 viikkoa. Laskun eräpäivä on 14 päivää laskun päiväyksestä. Pidätämme oikeuden hinnan muutoksiin.

Vanhat & Viisaat

Vanhat ja Viisaat -palstalle kaivataan juttuja ja kuvia yli 10 vuotta vanhoista flateista. Palstan toimitus: Virpi Peltonen, virpi.peltonen@turkuflatti.net, puh. 040 589 3157. Ota rohkeasti yhteyttä Virpiin ja kerro oma Vanhat ja Viisaat -tarinasi. Vanhat & Viisaat -palstan tunnuksesta söpöstelee 15-vuotias flattirouva Sommarhill Cina, 'Beta' - kuva: Sari Klemetti.

Takatapiolan Riia 'Venla'

Teksti ja kuva:
Tuire Rautiainen

Taka-Tapiolan Riia, kutsumanimeltään Venla, syntyi Tapio Takalan Kenneliin Mänttään 10.3.2004.

Yhteinen matkamme alkoi vappuaattona 2004, kun haimme pienen mustan pennun kotiimme Pohjois-Karjalan Kiihtelysvaaraan. Olin koko aikuisikäni haaveillut omasta koirasta ja silloin hetki tuntui oikealta. Itsessään rotu tuli ns. puolivahingossa meille. Ystävämme oli ollut ottamassa tästä pentueesta itselleen koiraa, mutta jostain syystä hänen suunnitelmansa eivät toteutuneetkaan. Hän vinkkasi meille, että tällainen koiraksi olisi saatavilla. Ei muuta kuin soittoa Tapsalle ja huhtikuussa kävimme katsomassa ja ihastelemassa koko 11-päistä pentuetta. Venla oli toinen pentueeseen syntyneistä nartuista ja saimme valita kumman halusimme. Valinta taisi olla ihan arpapeliä, mutta osui täydellisesti kohdalleen.

Venla oli hyvin vilkas ja toimielias pentu, jolta löytyi myös kovapäisyyttä. Omistajan tyhmyyden takia Venla jäi 5 kk ikäisenä auton alle juostuaan toisen koiran perässä tielle. Silloin ajattelin, että tässäkö tämä meidän yhteinen matkamme nyt sitten oli. Mutta nopeasti päästyämme lääkäriin ja tutkimusten ja kuvien selvittyä Venlasta ei löytynyt yhtään luunmurtumaa, ainoastaan nirhaumia asfaltitietistä ja ehkä pieni aivotärähdyks. Onni oli enemmän kuin puolellamme tuona sunnuntai- tai päivänä.

Mitäkin kovin isoja "tuhoja" Venla ei ole koskaan aiheuttanut kodin irtaimistolle, mutta oli pennusta saakka noutajamaiseen tapaan kova syömään kaikkea sallittua ja ei sallittua. Tämä aiheutti enemmän ja vähemmän harmaita hiuksia omistajalleen. Kouluttaminen on kylläkin ollut suhteellisen helppoa. Venla teki mitä vain tietäessään, että tästä saa palkkioksi herkun. Venla oli vajaa 2-vuotias, kun tyttäremme syntyi 2006 vuoden alussa. Ja mikään ei tuntunut olevan Venlasta hauskeempaa, kuin syödä niitä vauvan jaloista pudonneita sukki. Kyllähän ne

joka kerta tulivat oksennuksen mukana ulos, mutta voi sitä parittomien vauvasukki-en määrää meidän perheessä. Paitsi sitten kerran... Reilun 2 vuoden ikäisenä Venla päätti syödä juhannusvieraamme miesten froteesukan. Se ei tullutkaan enää sitten itsestään ulos kummastakaan päästä, joten vietimme sen juhannuksen leikkaussalissa. Löytyihän sekin sukka lopultakin Venlan mahasta jostain kohtaa. Pieniä ja vähän isompiakin haavereita on näihin yhteisiin vuosiin mahtunut aika paljonkin, mutta flatti taitaa olla aina flatti. Kaikista on näihin päiviin mennessä selvitty ti-keillä tai ilman.

Metsästysharrastus ei ole ollut meidän perheemme juttu, joten Venlan kanssa on harrastettu enemmän ns. hyvän mielen juttuja. Harrastimme nuorempina perustotelevaisuustreeneissä käyntiä ja kävimme taipparitreneissä sen verran, että suoritimme taipumuskokeen läpi ensimmäisellä yrittämällä. Näyttelyissä olemme sen verran pyörineet, että Venlasta tuli FI MVA reilun 3 vuoden ikäisenä. Venla on täyttänyt enemmän kuin täydellisesti ns. kotikoiran roolin. Liikunta on sitäkin enemmän ollut meidän elämäämme, joten lukemattomat reissut luonnon helmassa ovat piirtyneet muistiini ikuisiksi ajoiksi.

Tällä hetkellä kotonamme on Venlan seurana toinen flatti, 4,5 vuotias narttu Taka-Tapiolan Lotta "Iisa". Tätä kirjoittaessani syyskuun lopussa Venla on reilu 14,5 vuotias.

Venla viettää rauhallista elämää kotonamme järven rannalla luonnon ihmeistä ja hajuista nauttien. Askel on lyhentynyt, lenkit lyhentyneet, kuulo on huonontunut, päiväunet pidentyneet ja kuorsaus koventunut. Mutta silti elämäniloa silmistä pursuaa vielä päivittäin. Ainakin kun jääkaappin ovi avautuu. Koti ei ole koti ilman rakasta Venla-flattiani.

Syksystä nauttien ja joulua odottaen
Venla, Iisa ja Tuire

Teksti ja kuva: Soile Lundqvist

Fusstail's Famoso Energico 'Effe'

Fusstail's Famoso Energico, 'Effe' on syntynyt 9.4.2006 Helsingissä.

Pennun valinta Fusstail's kennelistä Marjutilta oli helppo päätös, olihan jo ensimmäinen flattinikin samasta kennelistä; Fusstail's Famous Fellow, 'Valtsu', joka Effen tullessa taloon oli jo 12-vuotias vanha herra.

Effe sai ystäväkseen myös Veera-kissan, jolle koirat olivat rakkaita seuralaisia. Valt-su ehti yli 15-vuotiaaksi eläneenä opettaa pikkupojan talon tavoille ja veneessä käyttäytymisen taidon mökkireissuilla saareen. Kuitenkin erityisesti miten matkustetaan kesäisin Ranskan maalle laivalla ja autolla. Myös sen miten tärkeä tehtävä on ranskalaisen talomme Villa Gallian vieraiden kanssa seurustelu ja isäntäkoirana toimiminen. Tätä tehtävää Effe on hoitanut kunniakkaasti jo 12 kesää ja onkin kuuluisa -famoso- 'pusupoika', joka rakastaa kaikkia ihmisiä.

Pikkupentuna Effe yllätti apinamaisilla kiipeilytaidoillaan, kun töistä kotiin saapuessani se oli kiivennyt korkealle työpöydälle ja 'käsitelty' myös muutaman kukkapurkin. Herkkänä poikana myös kotiin jääminen työpäivien ajaksi on vaatinut lukuisia rutii-neja ja aktivointilaatikoita!

Effen kanssa on kokeiltu ja harrastettu monenlaisia lajeja: koiratanssia, agilitya ja rally-tokoa. Rally-tokon pioneeriporukassa opettelimme kylttejä ja ratoja ja saimme Effen kanssa helposti RTK1-tuloksen; tuolloin laji ei ollut vielä virallinen. Effelle erittäin energisenä koirana rally-toko nopeudellaan ja vaihtelevilla tehtävillään oli sopiva laji ja kiinnostus säilyi radan loppuun asti. Edelleen teemme kotipihalla mielen virkistämiseksi eri liikkeitä tavallisten kävelylenkkien lisäksi.

Effe on ikäisekseen, yli 12-vuotiaaksi hyvässä kunnossa, joskin lenkit sujuvat aiempaa rauhallisemmin. Kaikkiin ihmisiin Effe reagoi edelleen ylitsevuotavan innokkaasti. Autoilu kotimaassa ja kesäisin Ranskassa on Effen lempiharrastuksia, sillä auto on kuin toinen koti. Maalla omakotitalossa asuvalle Effelle myös metsän eläinten, peurojen ja hirvien, seuraaminen on arkipäivää.

Talvisin terveisin Soile ja Effe

Effe on hoitanut jo 12 kesää ranskalaisen kotimme, Villa Gallian vieraiden kanssa seurustelua ja isäntäkoirana toimimista, ja onkin kuuluisa 'pusupoika', joka rakastaa kaikkia ihmisiä.

Kennel Finnflats toivottaa

Hyvää Joulua ja Onnea vuodelle 2019

Kiitos kasvatintajille kuluneesta vuodesta ja onnea hienoista tuloksista!

"Ira/Uuno"-pentue suunnitteilla keväälle 2019 • www.finnflats.com • Tuula ja Heidi

ihanaa Joulua

ja vauhdikkaasta Uutta Vuotta 2019
ystävillle ja kasvattien omistajille!

Toivottaa Kennel Huntstars

KENNEL NINJATÄHDEN TOIVOTTA

Kaikkille kasvateille ja ystäville

Hyvää joulua ja menestystä vuodelle 2019

**Hyvää Joulua
ja
Onnellista
Flattivuotta 2019!**

**Toivottavat Virpi ja Markku
sekä turkuflatit
Sigge 11 v ja Rita 3,5 v**

www.turkuflatti.net

Vinkkejä flattien liikekuvaukseen

Liikekuvaus on varmasti useimmille koirakuvausta harrastaville se kaikkein vaikein osa-alue. Niin myös minulle. Liikekuvaus on myös ehkäpä ainoa koirakuvausten muoto, jossa kalustolla on oikeasti merkitystä. Hitaalla kameralla ja tönköllä objektiivilla kun ei meinaa pysyä vauhdikkaan koiran perässä, oli kuinka taitava kuvaaja tahansa. Itse pyrin kehittämään taitojani nimenomaan tässä osa-alueessa, joten olen tehnyt kamerakalustooni liittyvät valinnat sen pohjalta. 10 kuvaa/s liikekuvaus sekä laadukas ja monipuolinen tarkennusjärjestelmä olivat minulle tärkeimmät kriteerit rungon hankinnassa. Objektiivilta kaipaen terävää kuvanlaatua, nopeutta sekä suurta valovoimaa.

Kameran asetusten määrittelyssä lähdän aina liikkeelle siitä, että suljinajan on liikekuviissa oltava vähintään 1/800s. Aukon pidän mieluummin mahdollisimman suurena, sillä haluan taustan olevan kauniin sumea. Tämä kuitenkin asettaa haasteita tarkasti koiran silmiin osuvan tarkennuksen suhteen. Etenkin liikekuvausta aloitellessa onkin hyvä käyttää pienempiä aukkoarvoja, jotta tarkennus on helpompi saada kohdilleen. Kannattaa myös muistaa, että useimmat objektiivit piirtävät tarkimmin, kun aukko ei ole aivan suurimmillaan. Viimeisenä säädän ISO-arvon kuvausolosuhteisiin sopivaksi. Useimmiten kuvaan tarkoituksella hieman alivalottuneita kuvia, jottei ISO-arvon nostamisesta aiheutuva kohina pääse liaksi syntymään. Valoja ja varjoja on helppo manipuloida jälkikäsitellyssä, kun kuvat muistaa ottaa RAW-muodossa. Alivalottaminen on lisäksi tarpeen etenkin talviolosuhteissa, sillä mustaa koiraa kuvatessa voi muutoin käydä herkästi niin, että vitivalkoinen lumi palaa peruuttamattomasti puhki.

Sarjakuvauksen käyttäminen on mielestäni välttämätöntä flattien liikekuvauksessa. Flatin naaman iho elää juostessa omaa elämäänsä, jonka johdosta joka toisessa kuvassa naama roikkuu jokseenkin epäesteettisesti. Luonnollisesti useimmiten käy myös niin, että paras tarkennus osuu juuri siihen kuvaan, jossa koiran naama roikkuu pahiten tai asento on muutoin epäedustava! Jotta onnistuneita kuvia saadaan suhteellisen vähäisillä toistoilla, on hyvä antaa sarjakuvauksen laulaa. Mitä nopeampi sarjakuvaus kamerassa on, sitä helpommin saadaan aikaan kuvia myös edustavista liikeasunnoista. Tarkennusasetuksena käytän jatkuvaa tarkennusta ja valitsen käytettävän tarkennuspisteen sen mukaan, mihin kohtaan kuvaa tahdon koiran silmien asettuvan.

Mikäli haluan onnistua liikekuviissa nopeasti tai saada kuviin juuri tietyn taustan, käytän aina seuraavanlaista kuvausjärjestelyä. Ensin lähdetään liikkeelle sopivan kuvauspaikan valinnasta. Koira on saatava juoksemaan mahdollisimman suorassa linjassa kuvaajaa kohti, joten suorat hiekkatien pätkät ja kapeahkot polut ovat hyviä tähän. Laakeammatkin alueet käyvät, mikäli koira tulee suoraviivaisesti luo kutsuttaessa, eikä kiertele ja kaartelee. Seuraavaksi säädetään kameran asetukset kuntoon. Mikäli koira hallitsee paikallaolokäskyn todella mallikkaasti, ei välttämättä ole tarpeen käyttää apulaista. Tällöin kuvaaja voi itse ohjata koiran haluttuun kohtaan odottamaan, siirtyä tarpeeksi kauas koirasta ja asettua kuvausvalmiuteen. Tarkennuspiste asetetaan koiran silmän kohdalle ja kuvan rajausta katsotaan kohdilleen. Kun kaikki on valmista, kutsutaan koira luo ja annetaan sarjakuvauksen nakuttua. Jos koiran paikallaolotaito ei ole vahva, voidaan hyödyntää apulaista, joka pitää koiraa aloillaan kunnes kuvaaja kutsuu koiraa. Koiran lähtiessä liikkeelle apulainen siirtyy rivakasti sivummas, jottei jää kuvien taustalle. Vierasta koiraa kuvatessa ei

koira välttämättä halua tulla kuvaajan kutsuessa luo. Tällöin voidaan hyödyntää toista koiralle tuttua apulaista, joka kutsuu koiraa kuvaajan selän takana.

Oma suosikkini on kuvata liikekuvia mummolan mökin laiturilla vesinoutojen tiimellyksessä. Asetun itse aivan laiturin järven puoleiseen päähän kameran kanssa ja koira lähtee liikkeelle rannan puolelta, kun noudettava esine heitetään järveen. Tässä kuvausjärjestelyssä ehdottomasti parasta ovat noutamisesta riemastuneen koiran onnelliset ilmeet. Haastavinta on valita sellainen kuvauspaikka, ettei tule vahingossa pudonneeksi järveen, kun innokas noutaja pyyhkähtää ohitse. Samassa tilanteessa saa otettua kivoja liikekuvia myös noudettua esinettä kantavasta koirasta. Suussa oleva kirkkaan värinen lelu tai dami tarjoaa hyvän kiintopisteen kuvan tarkentamiselle, mikäli silmiin tarkentaminen tuntuu vielä liian vaikealta. Samaa noutoidea voi hyödyntää hyvin myös maissa, jos sopivaa laituria ei ole käytettävissä. Tällöin apulainen heittää noudettavan esineen suoraan kuvaajan taakse, jotta koira saadaan juoksemaan oikeaan suuntaan.

Julia Romanov Pawtography – viciafabadesign.com

Flatti Woltti opaskoirana

Teksti: Pipa Pärssinen

Nelivuotias Flattiurossa Woltti (FlatOut Google Maps) työskentelee Oulussa Toivo Hännisen opaskoirana. Flatti oppaana ei ole aivan tuttu näky, vaikka yleisesti noutajia käytetään oppaana paljon. Woltti ja siskonsa Watti molemmat olivat koulutettavina oppaiksi. Molemmille oli tehty hyvät pohjat koulutukseen, mutta näistä Watti oli hieman lyhytjännitteisempi, joten opaskoiran ura ei Watille auennut, kertoo vanhempi kouluttaja Janne Ruokonen Opaskoirakoululta.

Woltti osoittautui sopivaksi oppaaksi, vaikka pieniä ongelmia oli aluksi kiinnostuksessa muita koiria kohtaan, mutta ne asettuivat koulutuksen myötä. Mitään erityisiä yllätyksiä ei koulutuksen aikana tullut esim. paikkojen tai äänien kanssa. Janne kuvaili Wolttia energiseksi, päättäväiseksi vetämisessä valjaissa (joskus hieman liiankin), sosiaalisesti sekä innokkaaksi tekemään töitä.

Woltti on Toivon ensimmäinen opaskoira. Wolttin valinta opaskoiraksi juuri Toivo Hänniselle kävi kouluttajien ja koiran käyttäjän kanssa yhteistyössä. Valintaperusteena oli mm. se, että Toivo harrastaa paljon liikuntaa ja tarvitsi siten sellaisen koiran, joka olisi innokas liikkumaan. Koirat ovat erityyppisiä ja erilaisille ihmisille sopivat erilaiset koirat, eli rotu suoraan ei kerro sitä, onko koira sopiva opaskoiraksi vai ei. Vaatimukset ovat oppaalle korkeat: pitää jaksaa työskennellä, olla sosiaalinen, sopeutua eri tilanteisiin jne. Tärkeää on se, että koira sopii käyttäjälle. Aikanaan Toivo oli harrastanut juoksemista ja on nykyään aktiivinen ulkoilija, joten koira oli tervetullut kaveri itsenäisten kävelylenkkien mahdollistajana. Toivo ja Woltti ulkoilevatkin päivittäin useita tunteja monenlaisissa ympäristöissä.

Toivon mukaan Woltti on hyvä opaskoira, eikä eroa muista oppaista toisten käyttäjien kanssa käytyjen keskustelujen perusteella. Toki Woltti on vilkas koira, mutta kun töitä tehdään, osaa Woltti ottaa työmoodin päälle. Aluksi koirakohtaamisissa oli hieman hankaluuksia, Woltti kun olisi halunnut päästä tutustumaan muihin koiriin, mutta se jäi pois. Muutoin ongelmia ei ole ollut ja Woltti on Toivolle oikein sopiva koira, virta ei lopu ja Woltti on aina valmis lähtemään liikkeelle.

Toivon elämää opaskoiran tulo on muuttanut paljon. Tekemisen puutetta ei ole, kun koiran kanssa pääsee liikkumaan. Yleisesti elämä on vapaampaa ja liikkuminen helppoa, kun on koira kaverina. Toivon mukaan se aika on palannut takaisin, kun hän kävi juoksulenkeillä – nyt ne ovat kävelylenkkejä koiran kanssa ja tutuissa paikoissa lenkit sujuvat ilman valkoista keppiä. Koira on siis tuonut vapautta elämään.

Toivo & Woltti, avusti Raija

©Hannele Rontu

©Pipa Pärssinen

Toivon elämää opaskoiran tulo on muuttanut paljon. Tekemisen puutetta ei ole, kun koiran kanssa pääsee liikkumaan. Yleisesti elämä on vapaampaa ja liikkuminen helppoa, kun on koira kaverina, ja tutuissa paikoissa lenkit sujuvat ilman valkoista keppiä. Koira on siis tuonut vapautta elämään.

FLATTIEN TOKO-VIIKONLOPPU 27-28.4.2019 ASIKKALASSA

FLATTIEN TOKO-MESTARUUSKOE LA 27.4.2019

ALO, AVO, VOI, EVL. Raj.osanotto max 25 koirakkoa.
Tuomari Ralf Björklund.

Mestaruus ratkotaan EVL-luokassa,
mutta jokaisesta luokasta palkitaan paras sileäkarvainen noutaja!

Rotumestaruuden yhteydessä kilpaillaan myös joukkumestaruudesta.
Joukkueeseen voi kuulua 3-5 koiraa,
joista vähintään yhden tulee osallistua VOI- tai EVL-luokkaan.

Ilmoittautuminen flateille 25.3.-7.4.2019
Koepaikan varaukset sähköpostilla: flatti.toko@gmail.com.

Osallistumismaksu: jäsenille 30 euroa
tilille FI28 5620 0920 4247 50, viite: 270420193.

Tiedustelut: Marianne Forsell, p. 050 400 1865

FLATTIEN TOKO-TREENIPÄIVÄ SU 28.4.2019

Ilmoittaudu mukaan treenaamaan TOKOa
flattimaisessa seurassa!

Ei varsinaista koulutusta,
vaan päivä suunnitellaan osallistujien kesken
ja treenataan yhdessä.

Koepaikalla on mahdollisuus myös majoittumiseen,
voit saapua paikalle jo perjantai-iltana!

Tiedustelut majoituksesta
sekä ilmoittautumiset treenipäivään
su 7.4.2019 mennessä Miia Mäkijouppilalle:
miia.makijouppila@gmail.com, p. 040 564 6453

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n yhteystiedot

HALLITUS 2018

Puheenjohtaja

Mari Mamia
Stor-Rösintie 66, 01150 Söderkulla
p. 050 4586770, puheenjohtaja@flatti.net

Varapuheenjohtaja

Marjut Sirén
Espoo, p. 050 4116245

Sihteeri (ei hallituksen jäsen)

Tanja Aunela
Turku, p. 0400 939076
sihteeri@flatti.net

Anne Haverinen
Paltamo, p. 044 3601152
kennelregalerazza@gmail.com

Heidi Troberg
Sulva, p. 040 5365174
heidi.troberg@triton.fi

Piia Piiparinen
Koria, p. 040 8314848
flatti87@gmail.com

Tomi Nieminen
Elimäki, p. 041 4907122
tomi.jere.nieminen@gmail.com

Aija Laakso
Paimio, p. 0400 594491
aija.tommila@raide.info

Varajäsenet

Raisa Hartikainen
Kolari, p. 040 7547760
raisaharti@gmail.com

Marika Strang
Hämeenlinna, p. 040 5942629
marika.strang@gmail.com

TOIMIHENKILÖT 2018

Taloudenhoitaja

Marjatta Eivola
Vaahterakuja 2 D 11, 21250 Masku
p. 050 5543183
marjatta.eivola@gmail.com

Jäsenihteeri

Heidi Vainio
Leikluodontie 130, 23310 Taivassalo
p. 0400 822110, jasanasiat@flatti.net

Tarvikemyynti

Heidi Vainio
Leikluodontie 130, 23310 Taivassalo
p. 0400 822110, tarvike@flatti.net

Pentuvälittäjä

Hanna Hujanen
p. 040 5789523, pentu@flatti.net

Pentuvälittäjä

Sanna Lahtinen
p. 040 7310831, pentu@flatti.net

Kiertopalkinnot

pisteiden laskeminen
Sari Hagström, p. 0400 514215
flattikiertopalkinnot@gmail.com

Kiertopalkinnot

palkintovastaava
Tomi Nieminen, p. 041 4907122
tomi.jere.nieminen@gmail.com

Webmaster

Markku Kastepohja, 040 6650566
webmaster@flatti.net

Varainhankinnan koordinaattori

Aija Laakso, p. 0400 594491
aija.tommila@raide.info

ALUEYHTEYSHENKILÖT

Kaakkois-Suomi: Tiina Sudensalmi
p. 040 5156133, sudensalmi@kolumbus.fi

Kainuun alue:

Anne Haverinen, p. 044 3601152
kennelregalerazza@gmail.com

Keski-Suomi (Jyväskylä):

Mika Toskala, p. 040 5649053
mika.toskala@elisanet.fi

Keski-Suomi (Jämsä):

Riitta Koivisto
p. 040 5446697, riitta.koivisto@gmail.com

Keski-Suomi (Mäntän seutu):

Janne Järvinen, p. 050 3778880
janne68jarvinen@gmail.com

Oulun alue:

Henna Mikkonen
p. 044 5400609, hennamik@gmail.com

Pirkanmaa:

Tarja Tuhola
p. 040 5151932, vilpputuhola@yahoo.com

Rovaniemi:

Jarmo Vaarala
p. 040 8218392, jarmo.vaarala@ramk.fi

Satakunta:

Maija Jokela
p. 040 4120392, maija.jokela@pori.fi

Savon seutu:

Aleksi Rauhanen, p. 040 5279097
aleksi.rauhanen@gmail.com

Uusimaa:

Nina Onufriew
p. 041 4331959, nina.onufriew@gmail.com

Vaasan alue:

Heidi Troberg
p. 040 5365174, heidi.troberg@triton.fi

Varsinais-Suomi:

Mia Jaakola-Siimes
p. 050 3764517, mia@maahismaen.com

TOIMIKUNNAT 2018

FLATTIVIESTI

flattiviesti@gmail.com

Päätoimittaja:

Mari Mamia
Toimitussihteeri: Jaana Kontto
Taitto: Elisa Pekki

Valiomoitukset:

Tanja Mattila, flatti.valiot@gmail.com

JALOSTUSTOIMIKUNTA

flatti.jalostus@gmail.com

Puheenjohtaja:

Kirsi Nieminen
p. 0400 641866, kirsi@heilurihannan.fi

Sihteeri:

Tuula Niva
p. 040 5045165, tuulaniva@gmail.com

Jäsenet:

Laura Rajakallio, Jenni Juvén,
Miia Suppanen, Mia Jaakola-Siimes

MEJÄ-TOIMIKUNTA

Puheenjohtaja: Miia Koski
p. 050 4582157, koski_miia@outlook.com

Jäsenet: Mari Mamia, Anu Numminen,
Liisa Keränen, Marko Saarni

NOME-TOIMIKUNTA

Puheenjohtaja: Minsu Rauramo
p. 0400 429949, nome@flatti.net

Sihteeri:

Raisa Hartikainen
p. 040 7547760, raisaharti@gmail.com

Jäsenet:

Maiju Häkkillä, Heidi Troberg,
Vesa Turunen, Michaela Poutanen,
Heli Pitkäjärvi

NOUTAJAKOIRAJÄRJESTÖJEN

YHTEISTYÖTOIMIKUNTA

Mari Mamia (varsinainen jäsen)
Minsu Rauramo (varajäsen)

NÄYTTELYTOIMIKUNTA

Puheenjohtaja: Piia Piiparinen
p. 040 8314848, flatti87@gmail.com

Sihteeri:

Nina Skyttä
p. 0400 435 737, nina@skoude.com

Jäsenet:

Satu Marins, Liisa Jyväskylä,
Tomi Nieminen, Tanja Mattila,
Katja Korhonen

PK-YHTEYSHENKILÖ

Camilla Peura
p. 050 4071862, camilla.peura@gmail.com

ULKOMUOTO-

TUOMARITOIMIKUNTA

Puheenjohtaja: Riitta Niemelä
p. 040 7091133, riitta@morriini.net

Jäsenet:

Heli Siikonen, Katja Korhonen

. AWW1

BOZITA

ROBUR

engineered by nature

VEHNÄTÖN

EI SISÄLLÄ GLUTEENIA

PUHTAAT RAAKA-AINEET

EI TURHIA LISÄAINEITA

LAADUKAS VALKUAINEEN

SISÄLTÄÄ JOPA 84%
RAVITSEVAA ELÄINVALKUAISTA

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superfunktionaalinen koiranruoka. Luonnollisista raaka-aineista valmistettu korkealuokkainen ravinto vahvistaa kehon omia toimintoja. Kun haluat antaa koirallesi parhaat mahdolliset edellytykset - täytä sen kuppi aterialla joka on täynnä luonnon omaa voimaa.

www.bozita.fi

